



"Brody-Lew" Inc., Brotherhood

CENTRAL BOARD IN NEW YORK

c/o Ukrainian National Home, 140-142 Second Ave., N. Y. C.

БРАТСТВО ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ

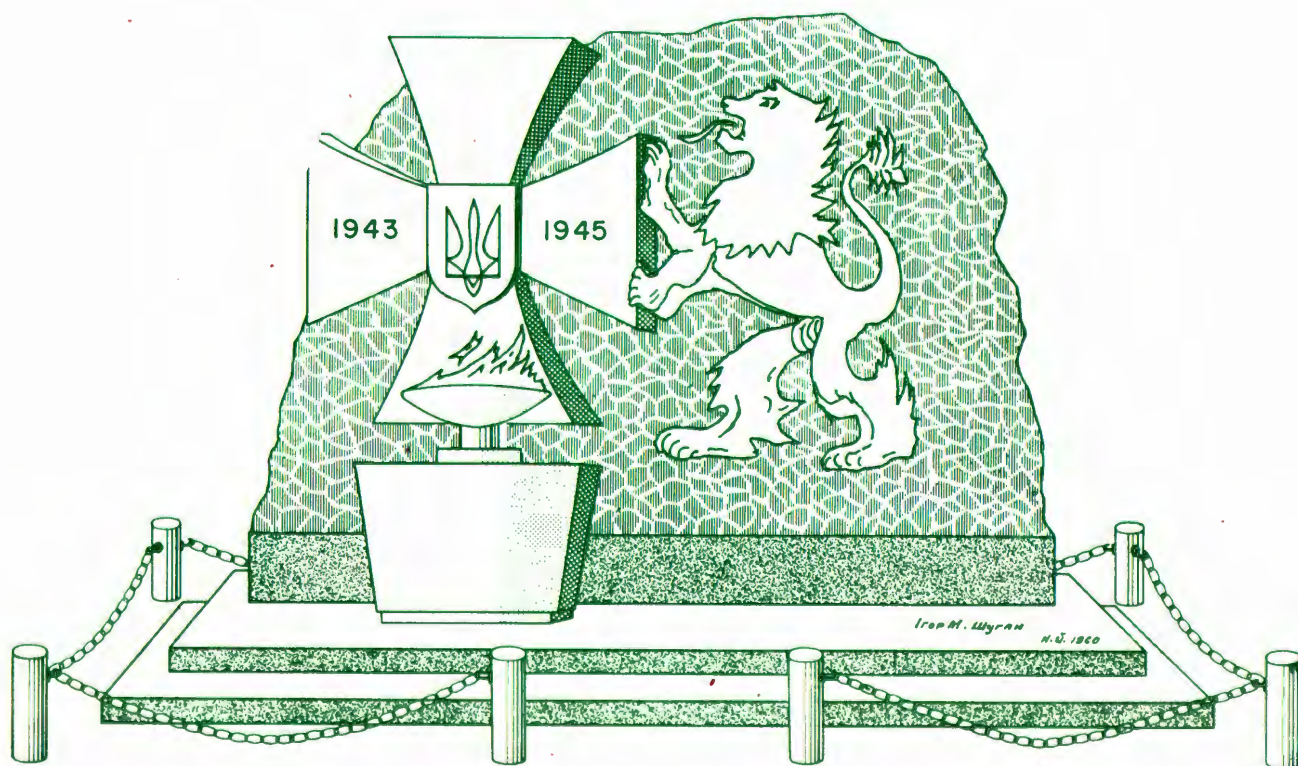
New York

diasporiana.org.ua

1960

Philadelphia

В ДНІ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ



ПРОЄКТ ПАМ'ЯТНИКА ПОЛЯГЛИМ ДІВІЗІЙНИКАМ В БІРБАВМІ, АВСТРІЯ.

“В ДНІ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ”

Рік VI.

Зелені Свята

Ч. 6.

Видав Братство „Броди - Лев”, Інк.
в Нью Йорку.

Редагує Редакційна Колегія.

Гол. редактор: Пантелеймон ШУГАН.

Всі гроші й кореспонденцію висилати на адресу:
„Броди-Лев”, с/о У. Н. Дім, 140-42 Друга Еве.
Нью Йорк 3, Н. Й.

“ON MEMORIAL DAY”

Year VI.

1960

No. 6.

Published by “Brody-Lev”, Inc.

Brotherhood in New York.

Editor P. SHCHAN.

Donations and correspondence
should be addressed to:

“Brody-Lev”, Inc., c/o Ukrainian National Home
140-42 Second Ave., New York 3, N. Y.

НОВООБРАНА УПРАВА БРАТ- СТВА НА 1960 РІК:

Лев Стеткевич — голова, Ярос-
лав Балабан — містоголова, Бог-
дан Левицький — секретар, Гри-
горій Яремчук — касієр, Панте-
леймон Шуган — книговед, Ми-
рон Заліпський — реф. імпрез і
господар, Серефима Рекшинська
реф. збірок, Володимир Гри-
н'юх — реф. видань.

НАДЗІРНА РАДА НА 1960 РІК:

Роман Долинський — голова, та
члени: Володимир Яворський,
Петро Німировський, Роман Ко-
брин.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ НА 1960 РІК:

Микола Андрейко, Осип Стетке-
вич і Богдан Кутний.

З М І С Т :

	Стор.
Генер. Павло Шандрук: Герої з „Великої Немови”	3
Полк. Роман Долинський: За Друзі Своя	4
Сотн. Л. О. Ортинський: За тривалий Пам'ятник Поляглим	6
Богдан Бора: Вітер зі Сходу	8
Ярослав Герус: Наші Могили	8
Лев Стеткевич: Капітуляція і Репатріяція 1945 р.	10
Богдан Бора: Такою бачу я Тебе	12
До нас пишуть	14
Списки жертводавців	18
Усміхнись	23
Обіжники, Привіти і Оголошення	24

Наше гасло: **КОЖНИЙ СВІДОМИЙ УКРАЇ-
НЕЦЬ — ЧЛЕН БРАТСТВА „БРОДИ - ЛЕВ”!**

Дні Зелених Свят — це дні національних по-
минок. Йдемо в ці дні, щоб віддати поклін Тим,
що свої буйні голови поклали за кращу долю
Батьківщини.

Дні Зелених Свят — це також дні допомоги
Українським Военним Інвалідам і дні пам'яті
про вояцькі могили.

Президент Лінкольн сказав: „Пошана до Мо-
гил Поляглих — це пошана до себе самого!”

**ВСІМ ОРГАНІЗАЦІЯМ, ПІДПРИЄМСТВАМ І ЖЕРТВОДАВЦЯМ ЗА ЇХНІ ПРИВІТИ І НА
ПРЕС-ФОНД — НАЙЩИРІШУ ПОДЯКУ ВИСЛОВЛЮЄ**

УПРАВА „БРОДИ-ЛЕВ”

ГЕРОЇ З "ВЕЛИКОЇ НЕМОВИ"

На великим і тяжким шляху боротьби Українського Народу за свободу, за право бути вільним господарем на своїй землі принесено безліч жертв.

З руки підступного ворога гинуть Провідники Народу — ворог намагається обезголювати й тим обезвладнити наші змагання.

В тяжких нерівних боях гине організоване патріотичне Українське Вояцтво. З глибокою вірою в перемогу своєї слушної Справи воно віддало і віддає безропотно своє життя за Батьківщину.

В умовах, про які не має найменшого уявлення світ, в умовах голоду, браку забезпечення, майже голими руками, в умовах браку санітарної опіки, опіки над родиною, в умовах браку забезпечення для нього самого на випадок тяжкого інвалідства — йде український вояк, безсмертний Лицар-Вояк, справжній лицар без страху і без закиду на майже певну смерть. Свідомо йде. Бо так йому наказує почуття любови до Народу й Батьківщини.

Дивно неусвідомлений світ ще й досі не все розуміє офірності та зусиль українського вояка. Світ матеріальної потуги не зрозуміє світу ідейних наставлень, бо хоче жити і користати з принад сьогодинішнього дня.

Ми, українці, що маємо щастя і можливість хоч би в певній мірі користати з тих принад сьогодинішнього дня, мусимо ясно бачити дві справи: лише власними зусиллями Український Нарід може збудувати свою власну вільну державу та мусимо пам'ятати про обов'язок допомагати нашому Народові в його змаганнях.

Ніхто не знає, коли наш час прийде, — але через те треба *все* бути готовими. В першій мірі до того хоче бути готовим, хоче бути готовим до поновлення змагань той український вояк, що власними ногами вдень і вночі, без найменшого відпочинку ходив на ворога. Той український вояк, що вже стратив усі свої фізичні можливості, щоб здобувати хліб свій насущний, той вояк що стоїть вже одною ногою над власною могилою, але ще все мріє про те, щоб „віддати своє життя за друзів своїх”.

Треба пригадати Українському Громадянству, що — як свідчить історія — від найглибших її нетрів громадянство гонорує тих своїх



Генерал-поручник Павло Шандрук,
головнокомандуючий УНА 1945 р.

співгромадян, що мають обов'язок боронити або визволяти свій нарід. Гонорує в часі збройних змагань, гонорує і після виконня вояками свого обов'язку. Бо кожний розуміє, що легше орати землю чи гандлювати, як щохвилини мати над собою привід смерті.

Треба пригадати теж Українському Громадянству не тільки про його скромний в засаді та розмірах — і то в найкращім випадку — обов'язок пам'ятати про своїх співгромадян-вояків. Бо хіба ж не буде пересадом твердження, що мало ще й досі є серед нас тих, які хочуть сповнити той обов'язок доброї пам'яті. Чи ж не знаємо, що мимо великих зусиль, щоб вияснити Українському Громадянству ідейні побудження та патріотизм тих старших та мо-

(Продовження на стор. 4-й внизу)

ЗА ДРУЗІ СВОЯ

Рік-річно, як лише наближається місяць липень, в пам'яті воскресають гарячі, липневі-блідські дні. Щораз більше насвітлюються тодішні події фактами та даними, головню друзями, яким вдалося чудом вирватись з совітського полону. Всі ці факти доповнюють та вияснюють невідрадну картину блідських боїв, що створилася безпосередньо після них. З певністю можна ствердити, що блідська битва забрала щонайменше три тисячі жертв. Незвичайно цінні в цьому відношенні спогади сл. п. мгра Павла Грицака, що значно насвітлили образ „Бродів”. Над викінченням цілого образу, треба буде ще багато попрацювати, підбираючи факти і документи (а такі ще є), про дії окремих частин, груп і осіб. Тут велику роль відіграють спогади окремих учасників боїв під Бродами і їх пора писати окремим особам, бо час пливе. Й у мене самого ці пам'ятні дні викликають ремінісценції, що їх стараюсь ось тут зафіксувати.

В днях 19-21 липня 1944 р. наша Дивізія була вже в оточенні й її окремі частини безупину міняли свої становища. Дня 19-го липня, десь в районі села Чехів, я зустрів пполк. М. Палієнка, що займав своїм дивізіоном важкої

артилерії нове становище. Він був поденервований, бо мав малий запас стрілен, головню картчев. „30-тий полк сильно пошарпаний, нічу або ранком може підсунутись ворожа піхота, а я не маю чим належно її зустріти” — говорив мені пполк. Палієнко. Припадок хотів, що якраз потрібні йому стрільна я мав подостатком у своєму обозі, та їх негайно я казав вивантажити на становище. Через пару днів, в час прориву, я довідався від гармашів, що пполк. Палієнко впав на полі бою від ворожого гарматнього стрільна в час, коли прямим вогнем своєї артилерії стримував наступ ворожої піхоти.

Вечером 20-го липня з'явився у мене на бойовому становищі, в районі Гавареччина пполк. Рембалович, що своєю 1-ою піонірською сотнею „латав” прорваний фронт на відтинках 30-го і 31-го полків та був розбитий переважаючим ворогом. Він був виснажений до краю. Біля нього невеличка група його хлопців-очайдухів. Хлопці казали, що в пполк. Р. був ранком вибух крові. І хоч погано він почувався, то, взявши в мене сідло для запасного коня, рушив в темну ніч збирати хлопців до протинаступу. Над ранком був він ранений важко в коліно. Його хлопці забрали на полевому ша-

~~~~~  
(Докінчення зі стор. 3)

лодших віком, які пішли в недавно минулім часі, в часі 2-гої світової війни, з метою відновити і продовжити традицію збройних змагань за Віру і Батьківщину, — мимо тих зусиль ще й досі покутує серед значної кількості наших людей зла, недобра думка про недоцільність творення, існування і збройного чину найкращих українських патріотів. Найкращих, бо найкращих силою віку, силою духа і силою інтелекту.

Чи довго ще будемо ставити справу партійного кредо понад національно-державне кредо? В глибшій аналізі такого явища лежить генеза не всеукраїнської державности, а партійної рецепти на державність. Маймо мужність до того признатися без злобного страху, як мали мужність без ніякого страху україн-

ські патріоти вмірати або бути готовим до смерти.

І якщо почуття патріотизму обудить горожанську мужність, то пам'ятаймо про всіх знаних і незнаних героїв збройного чину, що по сьогоднішній день тримають прапор визволення в знеможених і своєю кровю злитих руках, або хочать бути готовими поновно йти з тим прапором. Напевно не все треба для них матерії, в першу чергу вони хотіли б серця. Дайте, Українські Громадяне, їм і нам всім Ваше серце, не злобне, не побудоване на думках носіїв діалектичної практики, дайте нам чисте серце.

Ваше, Українські Громадяне, Велике Серце в День Пам'яті про Поляглих, буде для ще живих найбільшою радістю в їхнім житті.

Вони самі про себе Вам не нагадають, бо їх зобов'язує приналежність до „Великої Немови”.

Травень, 1960.



трі з поля бою і хотіли занести його якнай-далше в запілля, та, коли ворожа піхота наступала їм на п'яти, то пполк. Р. змусив хлопців власною пістолем залишити його, а їм велів відступати.

Через кілька хвилин пролунав стріл. Це пполк. Рембалович покінчив з собою, щоб не попасти живим відвічному ворогові, з яким не переривав боротьби від 1918 р. Пполк. Рембалович був саме одним з „недостріляних” учасників трагедії під Базаром, де одержав був 14 ран і чудом лише врятувався.

В часі прориву з оточення, на світанку 21-го липня, я з своїми недобитками в силі двох старшин, чотирьох підстаршин та біля 200 вояків, залягли на відкритому оболоні за селом Княже. На узгір'ю закріпився ворог у силі 1-ого куреня та 5-ьох важких кулеметів. Мій підст. С. Карабін заліг зі мною під єдиною кучкою землі з кулеметом. Не дивлячись на мою пересторогу, він піднявся вище, щоби мати ширше, та догідніше поле до обстрілу. Ворожа стрілянина зараз наявно послабла, ворожі кулемети були скошені нашими протилетунськими гарматками, що дуже цільно вдаряли прямим вогнем. Тоді то наші вояки рванулися в прорив. Мій підст. Карабін однак продовжав лежати з кулеметом в руках, його поцілила ворожа куля в саме чоло, від якої наступила негайна смерть.

Це лише одиниці з трьох тисяч, про які я знаю. А їх був легіон! Всі вони віддали своє життя... за друзі своя! Загинули, щоби другі змогли жити. А де їхні могили? За неперевіреними відомостями виходить, що всі поляглі на побовищі „прориву” — похоронені в одну братську могилу, чи з одної чи другої сторони вбиті, та й на тій могилі стоїть пам'ятник-стовп з написом: „Героям Вітчизняної Війни, що полягли за родину, за Сталіна...” Страшна іронія, що переслідус нас віками. Подібний пам'ятник бачив я в 1930 році біля Полтави, тзв. Шведські Могили.

\*\*

Поля Австрії вкриті рясними могилами наших вояків з 2-гої Дивізії, коли то їм прийшлося стати віч-на-віч у запеклих боях. Бої під Фельдбахом, Гназом, Бірбавмом, Гляйхенбергом свідчать про невмируще стремління нашого покоління до визволення з під гнету від-



*Могила Невідомого Вояка в таборі полонених, Ріміні — Італія 1946-1947 р.*

вічного ворога нашого народу, до волі, до суверенності.

Брідська трагедія не зламала цього стремління. Ось невеличка група наших вояків під проводом сотн. Володимира Козака, відрізана від своїх, від бойового та харчового постачання, більше тижня розпучливо боронилася в замку Гляйхенберг перед вдесятеро сильнішим ворогом, аж доки не наступила відсіч. Кожен з окружених волів смерть, чим живим пастися в руки ненависного ворога.

Чи-мало їх гинуло, навіть без зброї в руках... Під Фельдбахом був ранений в окопах вояк. Він просив помочі, лебедів... Йому з допомогою лікарською пішов молодий лікар Анатолій Пирожинський, коли зачув жалюгідні зойки раненого. По дорозі куля ворожого снайпера скосила його. За що і за кого він і всі вони віддали своє молоде життя?... За друзі своя!

\*\*\*

Не маємо ми спроможности зараз подбати про могили наших вояків на рідних землях, на брідському побовищі, чи в інших місцевинах.



Але ми зобов'язані подбати про могили наших вояків по цей бік „залізної куртини”. Чимало вже зроблено в цьому напрямку, чимало могил впорядковано, а на більших кладовищах поставлено навіть гідні пам'ятники. Та однак це все ще таки далеко не все. Бо ще є багато окремих могил, порозкиданих по австрійських горах і полях, якими ніхто не опікується, про які ніхто не дбає і вони стоять під загрозою зану. За них повинна подбати вся наша спільнота, а в першу чергу колишні вояки 1-ої Ук

їнської Дивізії У.Н.А. Наше Братство „Броди-Лев” у Нью-Йорку є покликане спеціально до цієї почесної праці й, як досі, виконує її гідно і з посвятою.

Всі упорядковані могили, де б вони не знаходились, говоритимуть самі за себе, говоритимуть за Тих, Хто і за що поляг на полі бою.

Вся українська спільнота мусить прийняти посильну участь в упорядкуванні могил Тих, Хто впав на полі слави... за друзі своя...

*Любомир О. Ортинський*

## **ЗА ТРИВАЛИЙ ПАМ'ЯТНИК ПОЛЯГЛИМ**

Політичну зрілість народу міряється його рішучістю відстоювати свої права, коли треба — теж і жертвою крові. Український народ є сьогодні в тому щасливому положенні, що може виказатись безчисленними виявами такої готовости і жертви. В різних часах боротьби, дочки і сини України полягли за українську волю і в цей спосіб остаточно завершили політичне відродження свого народу. І якщо сьогодні стверджуємо безсумнівний факт всестороннього зросту питомого значення українського народу, якщо український народ зумів перетривати всі насилля окупантів, не зломився під ними й маніфестує сьогодні, на батьківщині, у виявах які в даних умовах є можливі, свою самотність і змагання до вільного життя — заслуга в цьому тих відомих і невідомих борців за волю, які життя віддали, — щоб жила Україна.

Бо кров зобов'язує! Тяжко зобов'язує і цементує дії поколінь в незнищимий граніт, творить непроминальну традицію. На традиціях рішучости і жертви виховуються покоління, ці традиції є вихідною для нових починів, а як треба то і для нових жертв.

Традиції треба зберігати, їх треба плекати і оновлювати новими чинами. Традиції це не бездушний ритуал обрядовщини, не лише зовнішня маніфестація на славу минулого, але в першу чергу глибоке внутрішнє переживання, духовна підготовка до того, щоб і самому піти — коли зайде потреба — слідами тих, які створили гідні наслідування зразки, які жертвою життя скріпили серйозність українського рішення жити самостійним, державним життям.

Увійшло в традицію нашого народу, після визвольних змагань, рік-річно вшановувати в Дні Зелених Свят пам'ть Тих, що полягли за волю України, зокрема Тих, що лягли в бою на фронтах. Цю шляхетну традицію, що на ній наша генерація виховалась і яка вирішно формувала наше світосприймання і наші традиції вартостей, і яка свого часу присвічувала тисячам української молоді, що вступила була до 1-ої Української Дивізії — цю традицію продовжуємо плекати і в наших умовах побуту, далеко поза межами батьківщини.

Ми не маємо змоги, як колись в рідному краю, відвідати в ці зелено-святочні дні могил наших поляглих, бо ці могили тисячі миль від нас: в поневоленій батьківщині, або на узбіччях австрійських гір. Ми не можемо в безпосередньому стику з землею, яка на віки прийняла їхні тіла, пережити оновлюючу силу, яка промінює від їхніх могил.

Але ми можемо і нашим священним обов'язком є: шанувати їх пам'ять — де б ми не були.

Якої пошани чекають від нас наші поляглі друзі? Який пам'ятник маємо їм виставити?

Самозрозуміло, що нашим першим обов'язком є подбати про те, щоб на доступних нам могилах поляглих вояків 1. УД. УНА були виставлені тривалі пам'ятники, щоб ці пам'ятники були під сталою опікою, щоб в зелено-святочні дні їх оживляли квіти, щоб були відправлені Богослужби за їхні душі. Цей обов'язок ми можемо легко сповнити підтримуючи акції Братства „Броди-Лев”, в Нью-Йорку, що його головним завданням є опіка над Восни-ми Могилами.

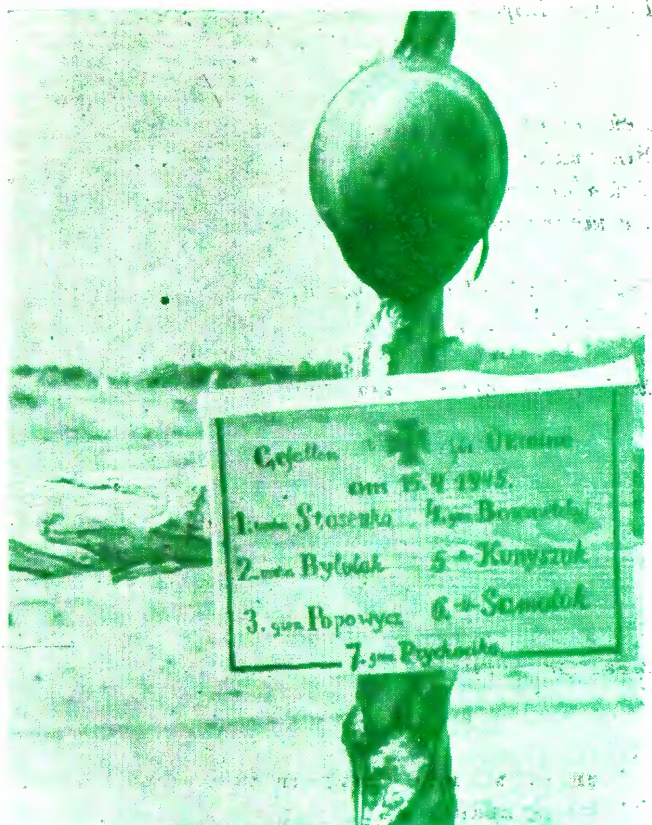


Ми не сумніваємось, що українська громада, а передовсім всі без винятку колишні товариші зброї, уможливлять своїми жертвами виконання цього благородного завдання.

Але чи тільки до цього зовнішнього вияву маємо зводити відзначення і вшанування пам'яті наших поляглих товаришів? Чи тільки грошевим датком маємо окупити і сплатити велике моральне зобов'язання, яке спочиває на нас? Навіть найпишнішими мармарами виставленими на могилах наших товаришів не вшануємо належно їх пам'яті, не збережемо традицій української визвольної боротьби, якщо нашим щоденним життям, нашою постійною позитивною поставою не будемо засвідчувати любови й пошани до нашого народу і до Тих, які ради визволення народу віддали своє життя! Наші поляглі друзі зекують від нас в першу чергу нашої живої любови до справи, за яку Вони полягли!

В наших умовах побуту, ці вияви любови і пошани, це активна участь в багатогранному організованому українському житті; це передавання любови і пошани до України нашим дітям; це плекання по наших рідинах рідної мови, культури, звичаїв і пошани до свого; це врешті праця над собою і своїм українським довкіллям.

В зеленосвяточні дні не можемо обмежитись тільки до того, щоб дати жертву, але знайдемо теж вільну хвилину для застанови і пригадки. Пригадаймо нашу рідну хату і нашу батьківщину і чому ми колись пішли на фронт; пригадаймо ті ідейні спонуки, які визначали тоді наш життєвий маршрут, а який doprowadив нас до нашого теперішнього місця постою. Згадаймо теж тих наших товаришів, що вимаршували разом з нами і яких ми залишали по дорозі, що обабіч нас падали смертельно ранені. Не одному ми, може, востаннє замикали очі, або яких порозриване гранатою, чи бомбою тіло навіть не могли позбирати до ями... При-



Спільна Могила в Австрії.

гадаймо і застановімося над їхньою жертвою, подумаймо і над тим, що, коли Боже Провидіння зберегло нас при житті і дало нам змогу втішатись земськими благами, що це життя ми не сміємо не виповнити благородним змістом, не сміємо засліпити фальшивими блискотками наших очей і брязкотом їх заглушити нашу совість.

Правдиве і тривале вшанування пам'яті наших поляглих товаришів, тривалий пам'ятник, який ми їм винні — це вірність ідеям, за які ми колись були готові віддати наше життя, а які роблять народ повноцінним тобто вільним.

Філадельфія, 31 березня 1960

## В НЕЗАБУДЬ!

В липні 1944 р. Українська Дивізія „ГАЛИЧИНА” звела на ланах під Бродами кривавий бій з московсько - большевицьким окупантом. Проти дикого загарбника однодушно підняли зброю в рядах Дивізії лемки, поліщуки, кубанці, волиняки, гуцули, горноморці, буковинці, пільтавці, львов'яни, та кияни, щоб засвідчити нероздільність українського народу та його незломну волю бути господарем на своїй землі...



## Вітер зі Сходу

Гей, вітер!... Не той, що несе прохолоду.  
Він дихає трупом і кров'ю пашиць.  
Той вітер з понурого, дикого Сходу,  
Де щастя могого народу горить...

Він каже про тюрми, гнилі каземати,  
Про пекло, кріпацтво, про муки, про все!  
Він дим крематорій і реготи ката  
Зі Сходу гидкого на Захід несе!

Гей, вітер!... Не той, що приносить розраду,  
Що в грудях розпнуге радість, пісні,  
Він каже мені, що мільйони народу  
Могого конують в невольнім огні.

Він каже, що там — на степах України  
Високі могили і трави ростуть,  
Що всюди шляхами крізь попіл, руїни,  
Живих у Сибір на тортури ведуть.

Гей, вітер!... Не той, що несе насолоду.  
Він дихає гробом, аж серце болить...  
Той вітер з зервоного, дикого Сходу,  
Де щастя могого народу горить...

(Чезенатіко, 18 жовтня 1946)

Ярослав Герус

## НАШІ МОГИЛИ

І знову могила навпроти престола, і знову  
„Со духи праведних” з хорів... Як завжди, як  
щороку...

Скільки ж то вже отих років?...

Стоїть Юра біля церковної колони і лічить...  
Лічить ті роки, що хуртовиною майнули повз  
нього, і тих рідних, тих друзів сердечних, що  
ще в живих zostались. Тих, що ще пам'ятають  
ті славні, незабутні перші роки...

Колись перераховував тих, що відходили.  
Тепер зручніше живущих лічити...

Ех, роки, роки!... Ті перші, буйні, незабутні...  
Аж голова кружляла від того, що творилось  
в них! Ох, як любо, як солодко кружляла...  
Та, чи тільки йому кружляла? Всім, геть  
усім, старим і молодим від тієї втіхи в головах  
позакручувалось... Ходив народ мов чмелений  
від тієї радості, що груди розпирала. Все кру-  
гом, усе живе і мертве раділо, п'яніло тим  
щастям посполитим. Хоч осінь була, хоч зима  
наближалась, а гори, ліси, потоки таких ра-  
дісних пісень заводили, наче б весна стояла  
кругом.

Та й було чого радіти, було чого від щастя  
п'яніти!... В о н а ж прийшла! Вона —  
Україна! Та довгоочікувана, та вимріяна, ви-  
тоскнена мільйонами Своя Держава постала!

Ох, як хотілось жити!... Кожен день був наче  
свято якесь...

І, аж дивно якомусь Юрі: чим далі ті роки від-  
даються від нього, тим краще, тим вираз-  
ніше він їх бачить...

Та пожалів хтось лукавий того щастя наро-  
дові. Чорні хмари притмили сонце, затемнили  
небосклін. Задрижала від великого грому зе-  
мля. Люті вихри затанцювали кругом і прог-  
нали Весну, прогнали Щастя з країни. Сплила  
земля кров'ю дітей своїх, завагітніла трупом,  
і почала родити могили.

На межі рідного села впав від ворожої кулі  
його вірний друг, приятель сердечний. Він був  
перший у тому сумному Юриному рахунку...  
І виросла при дорозі край села могила. Ви-  
сока, з дебелим хрестом на верху. І стали схо-  
дитися біля могили люди. Щороку в Зелені  
Свята, як на прощу плив до неї народ, щоб  
поклонитися своєму святцеві, щоб помолитися  
за нього та за всіх, що життя своє за Бать-  
ківщину віддали.

І розгнівався, бачучи таке, ворог. „Ми вам  
покажем Україну!... Згнісєце, зчарнєсєце в кри-  
міналах!” — заверещав на молющихся.

І заповнились тюрми. Заповнились тими, що  
свою батьківщину любили, що честь своїм свят-  
цям віддавали.



Як якесь сонне маріння минали гнітучі роки. І, раптом, знову чорними димами вкрилось небо, новими спалахами зажеврив небосклін, задрижала від нового грому земля. Знову річками потекла кров, знову свіжі могили почали виростати.

Повз могилу край села покотились сталеві потвори. Одна задержалась і ригнула вогнем на хрест надмогильний.

Построїв народ нового хреста. Ворог нічого не казав, але... почали пропадати люди з села...

І знову заповнились в'язниці. Знову заповнились тими, що свою батьківщину любили, що за неї та за своїх святців молитись хотіли.

І перелякався Юра того нового, страшного ворога і... втік!... Втік, покинув свою нещасну батьківщину.

Довго соромом горіло його обличчя, коли приходили вісті від братів, що рідні хати на лісові нори міняти мусіли, що далі рідну землю крою своєю зрошували, що тілами своїми свіжі могили заповняли.

Знову минали роки. Притихли громи, порідшали дими на небу. І, ось, приїхав Юра сюди, у Новий Світ. Одруживсь. Прийшли на світ діти. І дивиться Юра на них, на тих діточок своїх, і росте, радіє його серце. І вже якось не соромно йому. Навпаки, він гордий з себе! Гордий, що виростив, що виховав оте нове, свіже



*Апель поляглим в Дні Зелених Свят перед таборовим театром в Ріміні 1946 р.*

покоління. Що заперечив і перекреслив затиї ворога, що весь народ знівечити хотів. Бо, ось, є вже кому заповнити заподіяні народові втрати, є кому обновити та відсквернити те, що знищив та оплюгавив ворог.

І легкою рукою, зо щирого серця дає Юра збірщикам свою зелено-святкову пожертву. Бо треба! Бо на велику, на святу ціль вона призначена: на вшанування тих, що батьківщину свою над усе любили, що життя своє за неї віддали. Коли б не дав, знову обличчя соромом горіти мусіло б...

## ГОЛОВНА УПРАВА БРАТСТВА

голова

Нью Йорк, 31 березня 1960

## ОБІЖНИК

Згідно з рішенням конференції представників Крайової Управи Братства кол. вояків 1 УД УНА в США з відпоручниками Управи Братства Броди-Лев в Нью Йорку, яка відбулася 26 листопада 1959 р., які апробувала Головна Управа Братства на своєму засіданні 24 січня 1960 р., Братство Броди-Лев в Нью Йорку перебало, в розподілі діяльності між двома згаданими товариствами, ведення опіки й охорони над могилами вояків Дивізії на терені дій Братства.

Пригадуючи Крайовим Управам це рішення, просимо у всіх справах, які стосуються опіки над могилами поляглих (збірка, влаштування різних імпрез, інші ініціативи) звертатись на адресу Братства Броди-Лев, яку подаємо нижче.

Одним із засобів ведення акції опіки над мо-

гилами є одноднівка, яку від кількох років видає в місяці травні Братство Броди-Лев. Крайові Управи Братства повинні замовити певну кількість одноднівки і розкольпортувати їх поміж станиці.

Опіка над могилами наших поляглих товаришів зброї — це наш священний обов'язок, який виконаємо, підтримуючи діяльність Броди-Лев, яке займається цією акцією.

Одержують: Крайова Управа Братства

в США, інж. І. Скіра  
Канаді, д-р Мирослав Малецький  
Австралії, Р. Гіжовський  
Німеччині, Ф. Кордуба  
Аргентині, Б. Литвинович

БРАТСТВО „БРОДИ - ЛЕВ”.





Лев Стеткевич

## КАПИТУЛЯЦІЯ І РЕПАТРИАЦІЯ В 1945 РОЦІ

Проминуло вже 15 років від дня закінчення 2-ої світової війни. День 8-го травня 1945 р. для одних був днем радості, а для других і для нас, вояків 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії був днем розпуки і відчаю.

Всі ми були свідомі того, що війна закінчиться програною Німеччини, однак тяжко було собі уявити, що Західні Союзники аж так далеко посунуться у своїй легкодушності, що віддадуть у поневолення москалям половину вільного світу.

Склали ми Західним Аліянтам зброю і пішли у полон з надією, що обставини скоро зміняться і тому ми повинні держатись на всякий випадок усі разом. З цієї то причини вояки наші після капітуляції не розбіглися, а дали себе в масі вивезти в Італію. Ба, щобільше, багато навіть непричасних до військових формацій, але були вони в Німеччині на примусо-

вих працях, й ті прилучилися до Дивізії, щоби піти в полон, а не „на родину”.

Пригадую собі зупинку в місті Удіна, вже на території Італії. Зближуючись до будинку недавньої касарні, ми побачили напис: „Репатріаційний Лагер”. Всіх нас огорнув жах, що чекає нас в будуччині? — стояло питання перед нами усіми. Порізному пояснювано нашу ситуацію. Одні потішалися, що ми не полонені, лише інтерновані, і як таких, після переходового етапу і реорганізації, прилучать до англійської, або канадійської армій, як самостійну одиницю...

Другі говорили про жорстоку дійсність до якої, хвала Богу, не дійшло. Але тверда дійсність нас не відреклася, нас чекав майже чотирорічний полон, (Італія, Англія) та ще й довгі місяці голоду, холоду, настирливої спеки і непевности. Всім нам залишилися в па-



м'яті Местр біля Венеції і Белярія біля Річчіоне, де находилися тзв. літні табори під голим небом поміж виноградниками на сирій землі, всіх нас там давив голод, жерли насікомі, днями сонце виснажувало ослаблі організми, а ночами холодні градові буревії доводили до за-костенілості. Жажливий бруд спричинював брак води. Попри всі ці відємні чинники, було ще й жавливе марево репатріації.

Не встигли навіть сьак-так отаборитись, як „загостила” до нас большевицька репатріаційна місія. Всіх нас тоді огорнув жах і розпука. Треба було за всяку ціну піддержати на дусі стрілецьку масу. То ж за ініціативою деяких друзів, на чолі з Богданом Левицьким і самого автора цих рядків, створено комітет в цілі видавання пресових звідомлень, які опісля дали поштовок до таборових газет, як „Життя в Таборі” і „Український Козак”, що згодом перемінився на „Батьківщину”. Редактором „Життя в Таборі” був Осип Городиський, а „Батьківщини” — Семен Федюк.

Тим часом „Комісія” діяла в повному ході, та з цілим завзяттям старалася одних заманити, а других погрозами загнати на „родіну”.

І знову насувається спомин, як то прибула була ця „комісія” під проводом ген. Голікова на відвідини нашого табору. Зайшла вона була в обідову пору до таборового шпиталика. Хворі заїдали з їдунк горихівку. Генерал сказав подати собі їдунку. Йому подано. Він, поглянувши на цю їду, сказав голосно, щоб усі почули таке: „От англічане сволочі, чим кормлять наших людей, — ми плотім за первос, а вони кормлять наших людей водою з черв'ямі” (А була це горихівка насправді з хробачками!).

Маси захвилювались... Кожний когось залишив дома... Що буде далше...? Найважче переживали ці тяжкі часи селяни-рільники. В них була сильна туга ще й за рілею. Пригадую собі, як після жнив вийшли італійці в поле з плугами, то тоді майже цілий наш табір вийшов під колючі дроти і, приглядаючись орці ріллі, одні сумували, другі плакали, а й знайшовся навіть такий, що заплатив селянинові півтора тисячі лірів (коло 6-ти дол.) за те, що цей позволив йому подержати плуга в руках.

Стрілецтво нервувалось, стало духово за-ламлюватися... І набрало відваги голоситися на „родіну”, хоч свідоме було дальших наслідків.

Паніка досягла свого вершка, коли то на до-магання большевиків, англійці перенесли велику частину старшин до інших таборів. При-ходило до такої ситуації, що Команда Табору опинилася без старшин. І знову горстка табо-ровиків-інтелегентів — не старшин, скликає віче таборовиків і створює Стрілецьку Раду під проводом Богдана Левицького. В міжчасі ан-глійці приобіцяли були большевикам передати навіть адміністрацію табору. Однак, коли большевики підходили під таборову браму, то зга-дана Рада, заалармувала весь табір і закли-кала до протесту. Хто тільки був здібний, бо й багато хворіло, підбігав до брами, де вже були вивішені протибольшевицькі кличі, й де були швидші за других. Хвиля була не тільки серйозна, але й грізна, бо англійці, побачивши гейби озвірених полонених, з викрикуванням на запінених устах, стали підтягати під дроти танки, та спрямували свої кріси, що несли їх в руках, в нашу сторону. Відважних больше-виків, що наблизилися до брами, привітав град каміння; окрикам спротиву не було кінця. По-линула пісня „Не пора, не пора” і „Ми зро-дилися із крові народу”, маса масенна впала перед брамою „хрестом”. „Не впустимо, — всі закричали, хиба по наших трупах!”

Побачивши так серйозну поставу таборян, ан-глійці вже не допустили большевиків до табо-ру, а лише прийшли самі. Їм зроблено на-швидко перехід, що й немало їх це здивувало. При допомозі передкладчика старшини-поляка, англійці запевнили нас всіх, що більше боль-шевицька нога не буде в нашому таборі та, що нікого насильно не видадуть. На кінець стар-шина-поляк сказав: „Добже зробілисьце, хлоп-ци!” (Ви, хлопці добре зробили!). Засоромлені большевики відіхали, відійшли за дроти й ан-глійці.

Та червоним наш табір зганяв сон з очей. І ось вони знову придумали пекольну машину. Бони щоденно привозили репатріантів, що вже були на „показ” добре відживленими, гарно вбраними та ще й з папіросами в устах і ки-шенях. Папіроси в нас були на вагу золота. Не одна обручка, чи перстенець пішли на папі-роси. І говорили тоді большевики з поза дро-тів: „Чи бачите, як проживають ваші товари-ші, які зголосилися на „родіну”...а якаж ваша судьба?” Однак дальших успіхів вони вже не мали, бо стрілецтво було сконсолідоване і ду-



**ТАКОЮ БАЧУ Я ТЕБЕ**

Такою багу я тебе —  
 Розхристану і босу,  
 Як вітер ломить твій хребет,  
 На тин завісив косу;  
 Як груди штиком кат сізе  
 На допиті за сином,  
 Як кров з грудей твоїх теже,  
 На тілі стигне синім;  
 Як під хрестом у ніз кляжиш,  
 За селами, у полі,  
 І в Бога просиш, аж тремтиш,  
 Для сина щастя-долі;

Як на гужину в думці йдеш  
 Тернистими шляхами  
 І хрест на небосклін кладеш  
 Дрижажими руками;  
 Як ти тягар життя несеш,  
 Хоз гнешся не впадаєш  
 І долі злої не клянеш,  
 Судьби не проклинаєш;  
 Як вітер ломить твій хребет,  
 Куйовдить сиву косу...  
 Такою багу я тебе —  
 Розхристану і босу...

хово скріплене, коли заслухало заяв англійців.

Не помагало це, то большевики розбудували намет за дротами і домоглися в англійців, щоб туди сотнями приводити полонених на гутірки, що увінчалисяби поворотом на „родіну”. Так і бувало кожного дня. Переслухували вони кожного зокрема. І я заходив до них. Наведу тут обставини і розмову, запити і відповіді взаємні. Заходжу до намету. За столом сидить старший лейтенант, а біля нього молодша жінка, теж в уніформі старшини. Після запитів, звідкілля, де я працював, почались намови й обіцянки прощення всіх провин супроти „родіни”, а далі звернувся він до мене: „Ми земляки, бо я також українець з Винниці! Товариш Сталін усім простив і немає чого боятися, треба вертатися!”

Я цинічно запитав його, чи саме Верховна Рада видала закон про амністію, бо ССРСР — „найдемократичніша країна світу”, а в демократичних країнах закони видаються парламентом?!! На те відповів він мені, що ні, лише, що тов. Сталін простив усім. Тоді я йому: „Що ви мені все з тов. Сталіним виїжджаєте? Він для мене ніхто і ніщо, бо в демократичних країнах видаються закони не премієрами, а лише парламентом!” Він, зрозумівши мої кпини, відповів: „Це правда, але, чи не краще вернутися і працювати на своїй землі для добра українського народу, чим бути погноєм для капіталістів? Сьогодні Україна найщасливішою країною світу. Вона виграла війну і для неї, що понесла так великі втрати, кожна людина до-

рога!” На ці слова відповів я йому: „І це правдою є, що краще було би на своїй землі й навіть у тій дійсності працювати для свого народу, але яку користь буде мати з мене Україна, коли мене фізично знищать? і, вказуючи пальцем на жінку в уніформі — я сказав йому: „Цю жінку я шаную, бо вона московка, вона виграла війну й служить своєму народові, а хто ви є? Ви є наймит Москви, бо служите їй, а своїх людей обманюєте!” Розмова була на цьому закінченою. Такі й подібні розмови з ними проводив майже кожний з нас.

З часом положення покращало, бо навязано контакт з Римом, Канадою і Америкою, однак це вже друга сторінка історії для історика.

Хоч час проминав швидко, хоч раділи ми, що швидко все це пройде, настане відлига... та з бігом того часу наші сподівання розвіялись... Нас застудили різні постанови, які відносилися до Німеччини. Хай би англійці й знали, хто ми є, та за що боролися, хай би вони і були свідомі, та впевнені, що наша „карта чиста” — незаплямлена ніякими воєнними злочинами, всежтаки їм було вигідно підпорядкувати нас постановам і приписам, що й до німців відносилися.

Може й це було кращим для нас, що ми находилися на терені Італії, але і тут були ми полоненими під належною охороною міжнародного права.

І добре сталося, що замість „воли” в ССРСР, ми вибрали менше зло, а саме неволю через три і пів року в англійців.



### БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1 УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА в ЗДА — КРАЄВА УПРАВА

Вже давніше ми подавали до відома членства про конференцію між представниками Краєвої Управи Братства в ЗДА і Управи Братства „Броди-Лев” в Нью-Йорку, яка відбулася 26. листопада 1959 р. в Нью Йорку і про узгоднені постанови тої конференції.

Сьогодні обговоримо ширше лише ті постанови, які відносяться до ведення „опіки й охорони воєнних могил”.

Ділянка „опіки й охорони воєнних могил” в наших умовах охоплює широку діяльність, яку ми, колишні вояки зобов'язані виконувати:

Тут в першу чергу входять могили наших впадших у боях друзів по зброї, упорядкування цих могил і опіка над ними.

Дальше, це придбати пам'ятники і таблиці на цвинтарях, де є більші скупчення могил упавших наших друзів.

Сюди також належить ставити пам'ятники чи могили українському невідомому воякові у підхожих для цього місцях, а теж відповідні пам'ятники на гробах визначних військових мужів.

Дальше нам треба мати на увазі гроби наших к. вояків померлих по війні, і порозкидані по цілому світі, а особливо гроби тих, які не залишили жодної родини.



*В дні капітуляції 1945 р.  
Перехід через Альпи*



*Капітуляція 1945 р.  
Відхід з фронту в Австрії.*

Належну увагу мусимо звернути на плекання культу Зелених Свят — свята могил та відмічувати їх чи то в пресі і виданнях чи приміром, де це можливе, відповідними походами на могили, відправлюванням панахид, тощо.

Усю цю діяльність, згідно з нашим домовленням, перебирає і проводить Братство „Броди-Лев” на всіх теренах дії Братства 1. УД. УНА, що було апробоване головою Братства др. Л. Ортинським, який особисто брав участь у згаданій конференції. Краєва Управа зобов'язалась дати повну підтримку Братстві „Броди-Лев” і співпрацювати в акціях „охорони могил” і до цього отсिम завзиваємо також усе наше членство.

Так як тепер, так і на дальше Братство „Броди-Лев” видаватиме Зеленосвяточну Одноднівку й провадитиме збіркову акцію на фонд охорони могил.

Кожний к. вояк 1 УД повинен купити одноднівку й зложити даток на „охорону могил”. Кольпортери видань Братства повинні поширювати одноднівку серед українського громадянства.

В цей спосіб ми не тільки виконаємо один із наших комбатанських обов'язків, але також причинемося до консолідовання ділянки „охорони могил” в одному, спеціально для цієї цілі покликаному Братстві „Броди-Лев”.

Остаємо з вояцьким привітом

(—) І. Скіра, голова К. У.  
(—) В. Лотоцький, секретар К. У.





## ДО НАС ПИШУТЬ...

Високоповажані Панове!

З присмністю читав я Ваше письмо про рішення побудови нового пам'ятника Українським Героям у Вірбавмі, Австрія. Всякі помочі, які з мосі сторони будуть потрібні, радо дам. Проект дуже мені подобається. Звіт з посвячення пам'ятника у Гляйхенбергу є, як допись в нашій пресі, а світлини я вислав до редакції Дивізійних Вістей. До звіту належить додати, що на покриття рештуючих зобов'язань, звязаних з побудовою цього ж пам'ятника, дали по 100.00 доларів: Братство 1-ої УД. УНА в Америці і Братство „Броди-Лев” в Нью-Йорку.

З військовим привітом, о. Данило Ковалюк.

\*\*

До Братства „Броди-Лев” в Нью-Йорку.

Я перед одержанням Вашого журналу давав так, щоби збутися, але коли з того журналу побачив я Вашу добру працю і шляхотну ціль, то як довго буду жити, завсіди Вам вишлю 10.00 дол. Я належу до людей, що дивлюсь на діла, а не на слова.

Слава Україні!

И. Станько.

\*\*

Хвальна Редакціє Журналу „Броди-Лев”!

Я отримав Ваш прекрасний журнал. Щиро Вам дякую за него і залучую 6.00 дол. Здоровлю Вас сердечно та бажаю доброго успіху в так важкій і корисній праці. Оставляйте з Богом,

В. Гер.

...Я не в спроможності багато жертвувати на так благородні цілі, але висилаю 1-го дол., бо, маючи 75 літ, живу при дітях.

В. Бучацький.

\*\*

Вповажані Панове,

Колись не так здоровим я почувався, то й менше жертвував, а зараз добре почуваюся, то й десятку жертвую на так благородні цілі.

Ваш: І. Констанкевич.

\*\*

...Прошу моїх 5-ть дол. примістити там, де більше потрібно.

Здоровлю: Осип Стефанишин.

\*\*

...Перепрошую, що так пізно посилаю пожертву, та лучше пізно, як ніколи. В прилозі 5.00 дол.

Ваш: о. О. Ч.

\*\*

...Загубив Вашу адресу, а тому не міг своєчасно прислати мою скромну лепту на благородну ціль, що нею зацікавляється Ваша організація. Дякую за присланий журнал і долучую 2.00 дол. Всього кращого!

З пошаною до Вас: Іван Несенюк.

\*\*

Прикладаю 5-ть дол., як жертву від мене і мосі дружини Іванни на Ваші важні національні цілі.

З правдивою пошаною: Василь Мудрий.



Жертводавці з Канади... пишуть...

Щиро дякую за гарний журнал, що його я одержав  
В прилозі пересилаю 3.00 дол., це с за журнал і на  
„Охорону Воєнних Могил”.

З пошаною до Вас, А. Макаруха.

\*\*\*

Вдови пишуть теж... Інваліди частіше...

Вповажані Панове, за 15.00 доларів щиро дякую.  
Це ж для мене велика поміч. Прошу й на будуче про  
мене пам'ятати. З пошаною до Вас, Анна Дуда.

\*\*\*

Шановне Товариство, щиро дякую за добру пам'ять.  
Це була для мене велика радість і дуже мені прида-  
лося, бо допоміг від нікого не маю.

Петронеля Микитюк.

\*\*\*

Вповажані Панове,

Щире спасибі за пам'ять про нас, за святочні поба-  
жання і за щедрий дар для моїх дітей.

Направду я була зворушена Вашою увагою до нас.

З пошаною, Дарія з дітьми.

\*\*\*

Отсим потверджую одержання дол.: 855.00.

В імені Українських Воєнних Інвалідів, наших чле-  
нів, складалемо Вам сердешну подяку за переслану по-  
жертву, як також організування збірок.

За Головну Управу С.У.В.І.

Петро Поліщук, секретар  
Микола Стечишин, голова

\*\*\*

До Братства „Броди-Лев” у Нью-Йорку.

Стверджуємо отсим, що ми одержали 227.62 дол.

В імені Воєнних Інвалідів, наших членів, складалемо  
Вам і Станиці Братства 1-ої УД. УНА в Нью-Йорку  
щирю подяку за цю пожертву і за організацію Листо-  
падової Збірки.

За Головну Управу:

Петро Поліщук, секретар. Микола Стечишин, голова.

\*\*\*

Наші Воєнні Інваліди з України пишуть так:

— На нашу адресу прийшла весела вістка, що її ми  
одержали на веселий день Нового Року, це 6 то 14-го  
січня 1960.

Ви сповістили, що для нас трьох Ви вислали пакет.  
Ми дуже раді, що Ви про нас згадали та таку велику  
пожертву дали для нас. Дорогі Друзі, Ви пишете, що б  
ми добре поділили між собою. Це було б погано з на-  
шої сторони, якби ми не поділились і не погодилися.  
Напишіть нам!, як Ви живете, бо ми залишилися на  
своїх землях, але в чужій хаті. Наше здоров'я, як зна-  
єте, коли чоловік втратить ногу, чи руку?! Наша при-  
повідка каже: — без ніг — без роду, а бідному згори  
та й у воду! — Дякуємо Вам щиренько і даємо Вам  
велику оцінку за Ваш труд!

Христос Раждається!

(Підписи трьох Інвалідів)

Дня 20/IV 1960 року.

Перші слова мого листа: „Христос Воскрес!”

Дорогі брати! В перших словах мого короткого ли-  
ста повідомляю Вам, що ми від Вас получили дуже  
велику радість так, як Ви сами знаєте, що яка то ве-  
лика радість, в день святої пасхи, коли заспівають  
„Христос Воскрес”, то і ми так само такі дуже раді  
і веселі, а також вдячні тим Вашим подарунком, який  
Ви нам прислали.

Дорогі Брати і вся наша родино, щодня перегля-  
даємо ті подарунки і не можемо ними нарадуватися,  
бо здається нам, що то так, як всьой наш масток.  
Дорогі брати, дякуємо Вам, що ви про нас згадали  
і потрудилися нами та вислали нам таку велику до-  
помогу, бо ми вже не мали ніякої надії, щоб мисля  
дочекали такого щастя, як другі люди, але ви і Го-  
сподь Бог згадали ще й про нас, що ми живем на  
світі. І дай вам Боже милосердний щастя, здоровля  
і многа літ прожити в згоді і в добрі. І бажаємо вам  
веселих свят, щасливо пересвяткувати і мати велику  
радість в день Христового Воскресення.

Дорогі брати і як ми то всьо получили, то зара-  
ним поділилисьмося і дуже нам добре вийшло, а тоді  
ми всі три згадали про вас, зложили вам велику по-  
дяку і поблагодарили вам многая літа за вашу ла-  
ску. На тім кінчимо писати тих пару слів, зоставай-  
теся всі живі і здорові до котрого часу вам Господь  
призначив і поздоровляєм вас всіх з цілими вашими  
родинами і з усіми знайомими вашими, та всіх хто  
трудиться для нас окалічилих. Здоровіть від нас всіх!

„Лети наш листочку, злітай до Небес,

Як прийдеш у хату, то скажи: Христос Воскрес!”

(Слідують підписи наших інвалідів).

(Мову задержано в оригіналі).



Могили Військовиків у Льоретто,  
Італія.





*Сромонах Теоктист на могилах в Льоретто,  
Італія — 1960 р.*

560 Паркінсон Рд.  
Вудсток, Онт., Канада.

Христос посереді нас! Вудсток, 5-го квітня 1960  
Шановне Братство Охорони Воєнних Могил  
у Нью-Йорку.

Я отримав Вашого листа якраз перед моїм виїздом до Канади. Ваше прохання, щоби відзначити українські могили: поставити знамено в українській мові, треба звернути до німецької амбасади в Римі і до італійських властей також.

На мою думку, такі дозволи Ви можете одержати в амбасадах Німеччини і Італії, які є в Америці й про які Ви напевно знаєте.

Догляд над могилами я передав двом особам, вручивши їм начерк порядку біля могили, що знаходяться в Червії, Італія.

Пересилаю Вам три негативи з цвинтаря в Льоретто, біля Анкони. Вони будуть свідками, що я відвідав ті могили цього року. Відсилаю це на Ваше бажання до використання. На всі Ваші ласкаві запити обіцяю відповісти.

Остаюсь з великою пошаною до Вас,

**о. Відов Теоктист**, Сромонах,  
опікун Воєнних Могил в Італії.



## СУМНІ ВІСТКИ

одержала Управа Братства „Броди-Лев” про долю наших друзів з Дивізії, які залишилися на Рідних Землях, а саме, що:

1. сотник УГА, а поручник Дивізії — Петро Микитюк з Коломиї, та
2. десятник Євген Хамула, уродж. в Глибцях — полягли в проривних боях з кітла Золочів-Ясенівці,
3. підст. Степан Зубик, уродж. 17. 8. 1925 р., попавши в полон, був на тяжких працях і помер в Красноярську 1949 р.,
4. стріл. Петро Кушнір, уродж. 1916 р. в Покропивній, тернопільського повіту, попавши в полон в часі дня капітуляції, був на тяжких працях в районі Свердловськ і там, не витримавши перово, кинувся під потяг.

## ВІД НАС ВІДІЙШЛИ :

- Сл. п. генерал-полковник Олександр ГРЕКОВ.  
Сл. п. генерал Константин СМОВСЬКИЙ.  
Сл. п. полк. Василь КРАВЧУК.  
Сл. п. сотник Микола УГРИН-БЕЗГРИШНИЙ.  
Сл. п. сотник Павло ТАЛАН.  
Сл. п. сотник Іван ДРОБИТІН.  
Сл. п. поручник Михайло МАРШНЯК.  
Сл. п. Ярослав Володимир ПЕТРІВ.  
Сл. п. хорунжий Осип ЦІПІЦЬКИЙ.  
Сл. п. У.С.С. др. Юліян ПАЛІСНИК.  
Сл. п. підст. Олексій ДЕВЛАД-ЗАПОРОЖЕЦЬ.  
Сл. п. стр. Микола КОСТІК.  
Сл. п. стр. Степан КАЛЮЖНИЙ.

**УСІМ ЇМ ВІЧНАЯ НАМ'ЯТЬ!**

## ПОДЯКА

Управа Братства „Броди-Лев” у Нью-Йорку складас найсердечнішу подяку за допомогу в переведенні прилюдних збірок під усіма українськими церквами в часі Зелених Свят і Листопадових Роковин в Нью-Йорку і Метрополії слідуочим Вельмишановним Збірцям і Збірщикам:

Анна Антоняк, Анна Цап, Степанія Френке, Емілія Козицька, Серафима Рекшинська і Анна Секрета;

Микола Андрейко, Ярослав Балабан, Роман Долинський, Володимир Гриньох, Мирон Заліпський, Мирон Залуцький, Роман Ірвинський, Петро Кіра, Богдан Ковальський, Богдан Левицький, Степан Салик, Степан Селешко, Лев Стеткевич, Степан Шуган, Пантелеймон Шуган, О. Томашівський, Володимир Яворський і Григорій Яремчук.



## Поляглим Борцям за Волю Соборної України

„Заквітчали дівчатонька Стрільцеві могилу”..  
Квітчали...

Бувало... бувало... щорічно, бувало роками там — на наших споконвічних землях.

А нині?!

На всій українській землі — і квітчати не можна, і квітчати нема що. Пройдіть містами й селами, полями й лісами України — Ви не побачите ні кладовищ, ні пам'ятників, ні хрестів на могилах, ні навіть могилок тих воїнів, що життя своє віддали за святе право народу — за волю, самостійність, соборність і державність.

Заорала сліди найвищої посвяти рука жорсткого окупанта, що хотів би на віки затерти в свідомості народу пам'ять про визвольні змагання, і тому нищить докази цих змагань.

Зате всюди виростають пам'ятники тим, що хлинули з півночі і сходу, щоб „воз'єднати”, „визволити”, „ущасливити”.

Ми всі, що знайшлися у вільному світі, маємо за обов'язок продовжувати культ Борців, поляглих за найвищі ідеали народу.

І тут, на Американській землі, повинні ми гідно увіковічнити пам'ять про тих, що гинули для нас і за нас.

Здвигнімо ж для тих Борців пам'ятник, доказ нашої пошани до них і доказ нашої зрілості перед іншими народами.

Нехай той пам'ятник буде виявом незагасного вогню вдячності, що горить у наших серцях і повинен горіти в серцях унуків і правнуків наших.

Нехай він свідчить славно про Поляглих Борців, а добре про нас!

Здвигнімо Могилу - Пам'ятник збірним зусиллям і збіркою щедрою жертвенністю!

Оселя Українського Робітничого Союзу в Глен-Спей жертвувала прекрасну площу на ту ціль.

Для виконання цього всенародного обов'язку створився Комітет Побудови Могили — Пам'ятника Поляглим Борцям за Волю Соборної України, зложений з українських організацій і громадян.

Цей комітет закликає Вас, Українці у вільному світі, до збірної помочі і пожертв.

Датки і запити слати на адресу:

BROTHERHOOD "BRODY-LEW", Inc.  
c/o Ukrainian National Home  
140-142 Second Ave.  
New York City 3, N. Y.

з допискою: „Могила-Пам'ятник Поляглим Борцям”

З а П р е з и д і ю  
КОМІТЕТУ ПОБУДОВИ МОГИЛИ - ПАМ'ЯТНИКА  
ПОЛЯГЛИМ БОРЦЯМ ЗА ВОЛЮ СОБОРНОЇ  
УКРАЇНИ

Аркадій Валійський  
голова

Григор Низка  
секретар

Володимир Яворський  
фінансовий референт

ЧЛЕНИ ШИРШОЇ РАДИ:

АРХИЕПИСКОП МСТИСЛАВ, Олександр Загородський, ген. пор., Антін Батюк, Володимир Білозор, Никифор Гірняк, (Голова Братства У. С. С.), Микола Дзябенко (Голова Управи О. Д. У. М.), Іван Кедрин-Рудницький, Іван Козак (Відділ ОБВУА — Нью Йорк), Роман Купчинський, Сергій Литвиненко, Іван Нагнибіда, Степан Ріпецький, Микола Рибачук, Олекса Смик, Матвій Стахів, Лев Стеткевич (Красва Управа Братства І.У.Д.УНА), Пантелеймон Шуган і Григор Яремчук (Братство „Броди-Лев”), Сергій Єфремов (Карпатський Союз — Відділ Нью Йорк).

### 361 ВІДДІЛ У. Н. С. "ДНІСТЕР"

вітає „БРАТСТВО „БРОДИ-ЛЕВ”  
В ДНІ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ

і б а ж а є багато успіхів у патріотичній роботі.

УРЯД „ДНІСТРА”.



## ЖЕРТВОДАВЦІ В 1959 РОЦІ

на цілі Братства „Броди-Лев” Інк. в Нью Йорку, здебільше на:

а) Українських Воєнних Інвалідів, б) Воєнних Вдів і Сиріт, в) Охорони Воєнних Могил і г) Видання і публікації з таких держав, стейтів і місцевостей:

### КАНАДА:

Алберта: Катерина Юркович 1.50.  
Манітоба: о. Роман Закревський 4.00.

Онтаріо: Др. Омелян Шкляр 35.00, Др. М. Остафійчук 10.00, А. Гонтар 5.00, Леонід Яблонський 5.00, Николай Лозовський 5.00, Ольга Ясінська 4.35, Марійка Дунець 4.00, Антін Макаруха 3.00.

Саскачеван: Др. Богдан Казимира 2.00.

Квебек: А. Цибульський 3.00, В. Бучацький 1.00.

### АМЕРИКА:

Каліфорнія: о. Микола Винницький 10.00, Оля Романюк 5.00, Олекс Скребко 5.00, інж. Вол. Сіак 3.00, Косма Дуда 2.00, В. Бандера 1.00.

Конектикат: Агафія Бундзяк 10.00, Осип Бандера 6.00, Тома Коляр 5.00, о. Б. Лар 5.00, Іван Козак 3.00; по два: Михайло Янович, М. Станішевський; по 1-ому: В. Білинський, В. Бурак, І. Іващенко.

Делевар: Ірена і Петро Щерба 3.00, Микола Пачовський 2.00.

Ілліной: Марія Возняк 10.00, Др. Тома Воробець 6.00, — по 5-ть: Андрій Гриневич, Микола Куриляк,

Роман Несторович, Ванда Урбан, — по 4-ри: Теодор Фірцович, Українська Книгарня при 2315 Вест Чикаго Еве., — по три: Микола Лященко, А. М. Нагорняк, — Михайло Баран 2.50, — по два: А. Дідик, Петро Фурчак, С. Ілляк, Д. Рудий, О. Весоловський, — по 1-ому: Юл. Каменецький, Ілько Павліш.

Мериленд: Др. Стефан Тимків 15.00, Михайло Бендюк 5.00, Др. Мирон Ніжанковський 5.00, Теофіл Попович 2.50, Вол. Сушко 1.00.

Мессечузетс: Конрад Гусак 10.00, В. Бачинський 8.75, Ст. Доролінська 1.00.

Мічіген: Др. Софія Парфанович 10.00, Др. Ілля Андрусак 5.00, Др. Олексій Вахак 5.00, Лев Казієвич 5.00, Зенон Гоїв 4.50, — по два: Юрій Березінський, полк. Іван Білоус, Іван Кушнір, — по 1-ому: П. Адамчик, Й. Віловус, ген. Михайло Крат, М. Овчаник, В. Шанайда.

Міннесота: Петро Грицак 10.00, Д. І. Юрчишин 2.20, М. Гординський 2.00.

Небраска: Антін Лихолат 5.00.

Нью-Джерси: Михайло Гандзюк 17.00, — по 10-ть: Валя Калин-Теребус, Гелен Калейна, Лев Негребський, Др. Стефан Ничай, — о.о.

Теодозій і Йосиф Атаманюки 8.00, Йосипа Микитюк 7.00, — по 6-ть: Василь Матіяш, Петро Торконяк, — по 5-ть: Стефан Бойків, Володислав Федун, Др. Филипчак, о. Ярослав Габро, Теодор Гелемей, Юстина Левицька, Петро Приходько, Романів Микола, Зиновій Б. Сірий, Михайло Шкільний, М. Стецура, Михайло Волошук, — по 4-ри: Ярослав Івасків, Семен Магальяс, проф. Богдан Загайкевич, — по три: Ст. Бобиляк, Ольга Гнатик, Петро Войновський, — по два: І. В. Бодревич, А. Бориченко, В. Фесьо, М. Грона, М. Гарасевич, А. Гайовський, В. Гудів, (Гнатів), С. Гук, о. Степан Клепарчук, К. Кононенко, Ірена Левицька, П. Лютак, В. Мартинець, І. Пастух, М. Плешкан, Н. І. Вербьні, С. Вабяк, С. Геруля, Анна Галькевич, — по 1-ому: В. Гарасим, М. Мілян, А. Рудзік, П. Ваготович, И. Водвод, А. Кедринський.

Нью-Йорк, Олбані: А. Паславський 3.00.

Асторія: Тарас Бокс 5.00, М. Іванишин 3.00, Марія Курочка 2.00.

Арбурн: Василь Остап 10.00.

Бінггемптон: Володимир Білів 3.00.

Бронкс: по 10-ть: Анна Березович, Василь Мисак, Софія Ступка, — по 5-ть: Іван Гірний, Вадим Кіпа, М. Лотоцький, М. Чорнодольський, — Олег Лашенко 3.50, — по 3-ри: Р. М. Левицький, Н. Оссадчяната, Петро Свистун, В. Чорнодольський, — по два: І. Кабачків, Ю. Куйбіда, Ольга Слиз.

Бруклін: по 10-ть: Іван Констанкевич, Р. І. Стецура, Др. Мирон Л. Зарицький, — по 5-ть: П. Ікалович, Петро Мадей, Василь Мороз, Семен Пирожинський, Осип Стефанишин, Василь Сидор, Анна Тимчишин, — по 4-ри: Степан Скрибайло, Ананій Фалатюк, Зиновія Яцків, — по 3-ри: Борис Барвінський, Нік Габюх, Йосиф Гарасимюк, Дмитро Ко-



Листопадова  
збірка біля  
Церков у  
Нью-Йорку  
1959 року.



сович, Іван Сквіртнянський, — по два: Микола Білинський, С. Цимбала, П. Дармограй, М. Федшин, Б. Карась, Ю. Лукашук, — Люба Лозинська 1.50, М. Щербан 1.00.

Вофало: Осип Залеський 5.00, О. Березницький 4.00.

Коговс: Юліан Бачинський 3.00, і О. П. Івахів 2.50.

Данкірк: Др. Володимир Пасіч-няк 15.00.

Іст-Мідов: Микола Курчак 1.00.

Флашинг: Володимир Воловодюк 5.00, Павліна Тимків 5.00, Адріан Іванчук 2.00.

Глен-Спей: Юл. О. Вертипорох 2.00.

Гадсон: Теодор Рожанковський 5.00.

Джексон Гайтс: Евстахій Федик 4.00.

Нью-Гарденс: Семен Заброцький 5.00.

Ленкестер: о. Йосиф Чайковський 6.00.

Міддлтаун: Др. Всеволод С. Ключас 5.00.

Норд Дакота: Др. З. М. Михайлюк 5.00 дол.

**Нью-Йорк Сіті:** Григорій Яремчук 57.00, Стефанія Грицай 40.00, Пантелеймон Шуган 18.00, Василь Романик 12.50, Микола Андрейко 11.00, Роман Стефанюк 11.00, — по 10.00: Др. Юрій Кушнір, Степан Салик, Др. Мирон Кравчук 8.00 і Галина Мирошніченко 8.00, Зенон і Ада Осінчуки 7.00, — по 6-ть: Омелян Войчук, Дмитро Залізняк, — по 5-ть: Володимир Богачевський, Вілліам Цюпа, Ольга Данилюк, Т. Грабар, Петро Кіра, Петро Лепчанський, проф. Іван Недільський, Володимир Онишкевич, Мирослав Осідач, Іван Решетука, Роман Скоро-богатий, Василь Яртимець, — по 4-ри: Роман Білинський, Олекса Харук, — по 3-ри: о. Петро Барановський, Микола Іваник, Марія Мельник, Т. Прокопів, Тиміш Шевчук, Сергій Швайковський, — по 2-ва: Іван Керницький, Анна Королевят, Др. Василь Ленчик, Надія Литвиненко, Атаназій Мидляк, А. Мочарнюк, Іван Несенюк, Катерина Перелькер, Микола Плаксіє, Євгенія

Сітницька, И. Стасів, Осип Стеткевич, Андрій Сворах, Роман Яримович, Степан Шуган, Евстахія Шуган, Анна Антоняк, — по 1-ому: Н. Данилюк, А. Дорошенко, М. Кріль, Б. Ковальський, Олеся Салик, Евстахій Сендецький, Б. Величковський, — 28-ий Відділ У. Н. С. в Н. Й. 10.00 дол.

Овшенсайд: Др. Зенон Каратницький, 15.00.

Овего: Др. Володимир Кокорудз 10.00.

Пукіпсі: Андрій Герило 2.00.

Річмонд Гил: А. Е. 5.00 дол., Микола Кравець 5.00, Володимир Кручовий 5.00.

Рочестер: по 5-ть: Осип Комарницький, Ілько Тріщук, — а Василь Каліцінський 2.00.

Шингопиль: Катря Борисенко 5.00 дол.

Стейтен Айленд: п. Манацький 1.00 дол.

Сиракуз: о. Василь Середович 2.00 дол.

Тонаванда: Др. Євген Стецьків 25.00 дол.

Ютика: по два: Др. Олег М. Волянський і Володимир Запаранюк.

Йонкерс: по 5-ть: Семен Гаврильчак, Володимир Козіцький, Іванна і Василь Мудрий, Юрій Ковальчик, — а Антін Вегера 4.00 дол.

**Огайо:** В. Волощук — Кантон — збірка 90.76 дол., Джан А. Демер 15.00 дол. Маруся Попович 11.00, Олег Р. Цеплий 10.00, — по 5-ть: Микола Чухрай і Степан Кікта, — по два: Андрій Дудра, Микола Ковалисько, Др. Олекса Олійник, В. Снилик.

**Пенсильвенія:** Константин Мельник 17.00, о. Володимир Пашковський 10.00, о. Володимир Пилипець 10.00, — по 5-ть: Василь Андрус, Т. Брикович, о. Василь Джиджора, Василь Греб, А. Кобаса, о. Богдан Олесь, Роман Папроцький, Тарас Печерський, Володимир Шиприкевич, Олександр Татарський, о. Олександр Трешневський, — по 4-ри: Роман Завицький, А. Марчиха, — по три: о. Йосиф Вадан, Богачевський-Рогач С-ка, Ілько Репецкий, Микола Савка, Маріян Сімків, Ми-

хайло Шепете, Володимир Яницький, о. Андрій Хлистун, і другі по два: М. Децик, Р. Флонт, Г. Галушак, Дж. Кочинаш, Ю. Кондурат, М. Кульчицький, А. Луцький, Зенон Маланчук, П. Мартинюк, Іван Волощук, І. Запряла, — по 1-ому: С. Євсєвський, М. Масюк, М. Чайковський, — о. Василь Максимець 5.00 і Д. Ткачук 1.00 дол.

## НА ЗБІРКОВІ ЛИСТИ ЗЛОЖИЛИ:

Ч. 31: по два дол.: Дмитро Косович і Ірина Мельник, — по 1-ому: Ірина Бехметюк, В. Никифорок, Василь Наум. — Разом 7.00 дол.

Ч. 33: Юрій Лукашук 2.50, — по два дол.: Василь Сидор, М. Слабодух, Федір Вічун. — Разом 8.50 дол.

Ч. 36: по 1-ому дол.: Кость Рибалка, А. Ярославський і Лідія Ярославська.

Ч. 38: по два: Осип Гарасимяк, Зеновій Гарасимяк і Анна Врублевська, — по 1-ому: П. Гарасимяк і А. Стецик. — Разом: 8.00 дол.

Ч. 54: Отець Ярослав Кекіш 2.00 дол., О. Раковський 2.00, Роман Кекіш 1.00. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 54/1: Михайло Іванюк 4.00 і Михайло Василечко 1.00. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 56: Василь Мисак 5.00 дол.

Ч. 59: О. Іваночко 5.00 дол.

Ч. 70: інж. Вол. Богачевський 2.00 дол.

Ч. 73: Юлія Бубела 5.00 дол.

Ч. 78: Чорний А. 3.00 дол., — по два: Р. Стець, В. Каваць, Стахів, — по 1-ому: Л. Мицак, П. Підвербецький, В. Раяк, О. Данилишин, п. Пінковський. — Разом: 14.00.

Ч. 82: На Заг. Зборах „Дністра“, Відділ 361 УНСоюзу: по 5-ть: Михайло Пізняк, Стефан Ковальчук, — по два: Й. Тимко, М. Кузешко, Мирослав А., — по 1-ому: В. Левицький, М. Малетич, В. Гернекі, М. Сосницька, П. Кучма, І. Пригода, І. Галичин, С. Лепків, Ю. Мазурик, Р. Крупка, І. Перцишин, М. Данилик, Ю. Драгун, М. Чума, М. Паньків, М. Попе, С. Чума, М. Брикович, А. Брикович. — Разом: 35.00 дол.

Ч. 93: Роман Ганкевич власник





*Листопадова  
збірка  
біля Церков  
у Нью-Йорку  
1958 року.*

Висилковою Бюра Пакетів на Вкраїну 50.00, Я. Куровицький 2.00, — по 1-ому: А. Мартинковська, В. Ганкевич, З. Івасиків. — Разом: 55.00 дол.

Ч. 98: А. Григорків 2.00 дол.  
Ч. 101: Мусій Фессак 2.00 дол.  
Ч. 103: З. Івасишин 1.00 дол.  
Ч. 108: Роман Яримович 3.00 дол.  
Ч. 109: Петро Кіра 2.00, — по 1-ому: Б. Ковалів, І. Сирко, п. Страка. — Разом: 5.00 дол.  
Ч. 110: Іван Керницький, 3.00 дол.  
Ч. 114: Богдан Ковальський 2.00, — по 1-ому: Ю. Струтинський, Р. А. Батюк, М. Яблонський. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 125: по два: Іван Кузів, І. Безубяк, — по 1-ому: Я. Дусанівський, І. Сусь, Д. З., П. Прийма, М. Голубінка, І. Кослощак. — Разом: 10.00 дол.

Ч. 129: Андрій Лесів 6.00, — по два: М. Федько, В. Квас, М. Шевчук, Д. Слободян, — по 1-ому: М. Д., Я. Харчишин, П. Кар., Р. С., М. Лесів, нечиткий. — Разом: 20.00 дол.

Ч. 131: Надія і Сергій Литвиненко 5.00 дол.

Ч. 137: С. Мельник 2.00, — нечиткий 1.50, — по 1-ому: О. Мочерняк, Г. Міданик, Є. Вовк, І. Солом, В. Абрамюк, і М. Гарбій 50 ц. — Разом: 10.00 дол.

Ч. 138: Панство: Г. і Л. Кузьма 10.00 дол., П-во Мирошниченко 7.00 дол.

Ч. 147: по два: І. Малицький, М.

Дмитерко, С. Павленко, — по 1-ому: М. Солонина, Гіларій Івасків, В. Цимбалістий. — Разом: 9.00 дол.

Ч. 153: по 1-ому: Богдан Сасвич, П. Прус, М. Гентош, Й. Гентош, М. Викрикач, Ю. Пашкевич, Р. Сиятович, Д. Харина, П. Пінаш, Т. Сорочинський. — Разом: 10.00 дол.

Ч. 153/1: Теодозій Носієвич 5.00 дол.

Ч. 159: Т. Москвяк 2.00 дол., — по 1-ому: П. Німировський, К. Ліщинський, Козир'і п. Геннеси 50 ц. — Разом: 5.50 дол.

Ч. 189: Зенон Грицак 5.00, Володимир Сушків 4.00, Іван Мелешко 1.00. — Разом: 10.00 дол.

Ч. 189/1: Іван Канта 1.00 дол.

Ч. 192: П-во Роман Скоробогатий 5.00 дол.

Ч. 198: М. Ржепецька 2.00 дол.

Ч. 208: по три: Теодор Антонюк і Олекса Манько, — по два: В. Антонюк, П. Стефа, Степан Манько і П. Мішкович 1.00 дол. — Разом: 13.00 дол.

Ч. 210: Богдан Бродин 4.00 дол.

Ч. 225: В. Питула 1.00 дол.

Ч. 226: Мр. Мрс. Гевчук 3.00, — по два: Р. Климкович, А. Герило, — по 1-ому: С. Вертик, М. Оршуляк, С. Дж. Нетефор, Маршуляк, Мр. Дальнізіс, Дорота Гевчук, Д. Кифор. — Разом: 14.00 дол.

Ч. 230: Степан Шипилявий 3.00 дол.

по 1-ому. — Разом: 14.00 дол.

Ч. 246: Володимир Кручовий 4.00,

— по 1-ому: Святослав Кручовий, В. Ділай, М. Флис, Є. Гафткович, С. Тимків, Ф. Дітурі. — Разом: 10.00 дол.

Ч. 237: 49-й Відділ Союзу Українок 10.00 дол., п. А. Макух 2.00, П. Осадчук 1.00. — Разом: 13.00 дол.

Ч. 239: Ю. Вачинський 2.00 дол.

Ч. 244: А. Іванчук 10.00, С. Пятак 2.00, К. Савіцький і Р. Іванчук

Ч. 254: П-во О. і Б. Осідач 5.00, П. Сиротюк 2.00, Д. Мельник і Б. А. Пішак по 1-ому. — Разом: 9.00 дол.

Ч. 269: Василь Каліцінський 2.00.

Ч. 279: Др. З. Каратницький 10.00.

Ч. 286: Др. Гр. Явний 5.00 дол.

Ч. 290: А. Негович 2.00 дол.

Ч. 292: Степан Рожанковський 15.00 дол.

Ч. 299: по 1-ому: С. Коцибала, М. Пашкевич, М. Сидор, С. Коцур, С. Ревак, Й. Кудрик, М. Кульчицька, С. Гаврилук, О. Щур, І. Пришляк, П. Шкафаровський, І. Бобухівський, М. Кухтенко, П. Костечко, В. Коцур, Р. Глушко, В. Коверко, М. Хінальський. — Разом: 18.00 дол.

Ч. 301: Роман Качмарський 5.00.

Ч. 303: Й. Стаько 10.00 дол.

Ч. 308: Зеновій Максимів 10.00, Теодор Ковалик 10.00, Тиньо 5.00 і Роман Метельський 2.00. — Разом: 27.00 дол.

Ч. 311: о. Василь Танчак 3.00 дол. і по 1-ому: Л. Старанчак, П. Савка, Т. Кушнір, В. Цяпа, І. Пінясь, П. Литвин, п. Матвійшин, Галя Танчак, Марія Цісик. — Разом: 12.00 дол.

Ч. 314 Галина Максимюк 2.00, — по 1-ому: Г. Сендзік, І. Микитин, Г. Кольман, І. Гуца, К. Сапош, Л. Качуровський, А. Хоменко, І. Піддубний, Гр. Сидорець. — Разом: 11.00 дол.

Ч. 330: Др. Ілля Карапінка 2.00.

Ч. 331: Володимир Клапінчак 5.00 дол.

Ч. 334: Д. Кришталович 3.00, Василь Лесю і Гр. Александрів по 1-ому. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 344: Петро Торконяк 5.00 дол.

Ч. 349: Д. Демедяк 2.00 і по 1-ому: Ю. Тарнавський, нечиткий, М. Попіль. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 352: М. Кардаш 2.00, — по



1-ому В. Маленчак, п. Буяр, І. Ханів, О. Мізюк. — Разом: 6.00 дол.

Ч. 357: В & Л Міт Маркет, — 615 Спрінгфілд Еве., Ньюарк 5.00 дол., Богдан Білинський 2.00 і п. Роста Темницька 2.00. — Разом: 10.00 дол.

Ч. 358: Осип Боба 5.00 дол.

Ч. 443: Марія Лада 1.00 дол.

Ч. 364: В. Фурцік 2.00 дол. і по 1-ому: М. Дейнек, С. Йолькін, С. Омилянович. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 367: о. Степан Клепарчук 1.00.

Ч. 372: Іван Свищук 2.00, — по 1-ому: М. Пукас, С. Гавриш, М. Сірий, Ст. Думський. — Разом: 6.00.

Ч. 373: о. Зиновій Бачинський 2.00 дол.

Ч. 374: А. Березінський 2.75, — по 1-ому: М. Шевчак, П. Мікула, і Ф. Фінканін 25 ц. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 376: Василь Білак 2.00 дол.

Ч. 389: Дарія Гузар 2.00 дол.

Ч. 390: Г. Іванів і А. Шаран по два, а по 1-ому: п. Доманський і Н. Санр. — Разом: 6.00 дол.

Ч. 393: Кость Кононенко 2.00 дол.

Ч. 394: Ю. Ліщинський 2.00 дол.

Ч. 401: по 1-ому: Роман Пиндус, Софі Мартинць, І. Вахнів, Д. Бобеляк, В. Стефанович, Дорош, Робак, — Разом: 7.00 дол.

Ч. 402: Степан Покора 2.00 дол.

Ч. 408: Р. Винник, нечиткий і В. Рубенко по 1-ому. — Разом: 3.00 дол.

Ч. 418: Володимир і Євгенія Іванович 5.00 дол.

Ч. 420: В. Луців, М. Цюпак, Н. Сум по 1-ому. — Разом 3.00 дол.

Ч. 421: Я. Штойко 1.00 дол.

Ч. 433: Д. Зазуляк і С. Нич по два, а по 1-ому: І. Затала, В. Вацкевич, О. Саноцький, М. Глова, М. Нич, В. Пилипчук, І. Шведь, Т. Шагінський. — Разом: 12.00 дол.

Ч. 442 Федір Лисенко 2.00, — по 1-ому: Т. Бак-Бойчук, С. П., К. Луценко, М. Сушко, — по 50 ц.: Ф. Корсунь, Курячий, Чабанюк, та 25 ц. Незнаний, Каспрук. — Разом: 8.00 дол.

Ч. 447: Богдан Кивелюк 2.00 дол.

Ч. 449: С. Євсєвський 2.00 дол.

Ч. 450: Микола Ящук 5.00 дол.

Ч. 456: Михайло Децик 2.00 дол.

Ч. 462: Теодор Миник 5.00 дол.

Ч. 463: Йосиф Бурштинський 3.00 дол., — по два: З. Маланчук, С. Білик, а Федір К. 1.00. — Разом: 8.00 дол.

Ч. 464: Михайло Козак і Софія Слонська по два, а по 1-ому: Федорович, Зеневич, нечиткий, Я. Добровольський, С. Григорчук. — Разом: 9.00 дол.

Ч. 479: Роман Завицький і Зенон Михалевський по 4-ри, А. Кобрин, В. Кий, Р. Мельник, М. Завицький — по два, а по 1-ому: Софія Мельник, М. Рушак, Г. Шабатура, К. Дацко, Д. Слонська. — Разом: 21.00 дол.

Ч. 482: В. Шиприкевич 2.00 дол.

Ч. 490: В. Гринів і В. Фолис — по два, а по 1-ому: Петро Атенчук, Йосип Яник, Анна Соснова. — Разом: 7.00 дол.

Ч. 507: Михайло Лопушанський 2.00, а по 1-ому: П. Скїра, М. Лаврик, І. Кіндрат. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 511: інж. Роман Кордуба 5.00 дол.

Ч. 515: Й. П. 2.00 дол., а по 1-ому: Богдан Я. Пашковський, М. Дуткевич, М. Дзядик. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 516: по 1-ому: Микола Тимків, А. Тимків, П. Іваш, О. Олинець, М. Олинець, М. Утриско, М. Хлібкевич, Чайковський, Й. В., Михайло Ш. — Разом: 10.00 дол.

Ч. 519 Р. Будзяк 1.50 і Євгенія Будзяк 50 ц. — Разом: 2.00 дол.

Ч. 536: М. Гайда 2.00 дол.

Ч. 540: Теофіл Попович 2.00 дол. Семен Михайлишин 1.50, — а по 1-ому: Л. Подоляк, І. Сливка, М. Кравчук, В. Будько, М. Гурик, Т. Луцишин, С. Івашко, Є. Снігура, Л. Юзенів, С. Паращак, А. Чорний. — Разом: 14.50 дол.

Ч. 544: Др. Осип Тимків 5.00 дол., Василь М. 2.00, — а по 1-ому: П. Корженівський, В. Кондзьола, О. Коренівський, М. Ганиш. — Разом: 11.00 дол.

Ч. 545: Вол. Танас 2.00 дол.

Ч. 548 по два: Павло Ващишин, Д. Огородник, В. Столярський, — по 1-ому: В. Кульчак, Т. Опришко, В. Мазурик, М. Дена, А. Клюка, і Г. Дмитрів 50 ц. — Разом 11.50 дол.

Ч. 550: полк Іван Білоус 2.00 дол.

Ч. 554: Юрій Бараник 1.00 дол.

Ч. 557: Др. Атанас Слюсарчук 5.00 дол.

Ч. 567: по 5-ть: Петро Грицак, Стефан Коцюба, Василь Крамарчук, — по два: А. Я., С. Гринцишин, — по 1-ому: З. Дан., Д. Янковський, А. А. Липський, В. Павлюк, О. Гайдай, Й. Ковалів, Микола Шербан., Т. Карен, нечиткий, о. Левицький, П. Королевич, К. Сольчаник, Д. Дудинський, А. Сагуленко, М. Іваськевич, М. Крамарчук, Д. Мандибур, П. Бреславець, І. Колодницький, О. Грановський, С. Луців, Я. Крамарчук, Р. Колодницький, А. Загородний, Д. Хабін, В. Анастазієвський, І. Янович, В. Мінкович, нечиткий, Х. Рябокінь, М. Процай, Л. Перчишин, П. Воробій, Ридасєвський, П. Каркоць, В. Гуцал, Д. Горашук, В. Цюропалович, В. Моцьо, В. М., П. Плювак, Т. Гаврилук, І. М., М. Амброзяк, Р. Серафимович. — Разом: 64.00 дол.

Ч. 568: по три: Дмитро Війтик і Микола Назарук, а йо 1-ому: І. Костів, С. Банас, М. Ярош, С. Болубан. — Разом: 10.00 дол.

Ч. 578: Зиновій Питляр 2.00 і по 1-ому: Роман Філінський, Роберт Розмус і Омелян Кіндзельський. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 593: Петро Фурчак 2.00 дол.

Ч. 600: Микола Возняк 5.00 дол.

Ч. 604: С. Олексюк 1.00 дол.

Ч. 612: С. Кічоровська 3.00 дол.

Ч. 619: Мирослав Самиця 2.00 і по 1-ому: І. Капечук, Т. Павлишин, М. Грубий. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 623: Др. Р. Гаванський 2.00 дол.

Ч. 633: Ол. Когут 2.00 дол.

Ч. 638: П-во В. О. Процики 5.00, Й. Ставний 2.00, — по 1-ому: Анна Свистун, п. Яцків, а по 50 ц.: І. Яцків, Й. Ковальчук. — Разом: 10.00 дол. Збірщик: Бодан З. Процик — школяр.

Ч. 639: Марія Возняк 9.00, Менцінський 2.00 дол., а по 1-ому: Др. Я. Хребтовський, Др. В. Калинюк, Ірена Довбак, Весоловський, О. Коропецький. — Разом: 16.00 дол.

Ч. 644: Відділ 414 УНС — 10.00.

Ч. 617: Олег Микитей 1.00 дол.

Ч. 654: Гомотюк Евстахій 2.00 дол





*Листопадова  
збірка  
біля Церков  
у Нью-Йорку  
1958 року.*

Ч. 656: В. Білінський 2.00 дол.  
Ч. 667: Василь Захарчук 5.00 дол.  
Ч. 668: Степан Оришин 2.00 дол.  
Ч. 672: Т. Пальчук 1.00 дол.  
Ч. 675: Остап Брікнер 2.00 дол.,  
а по 1-ому: Д. Логуш, П. Семчук,  
Герезовська, А. Након., Реб, С. Ко-  
мариницький, М. Галас, С. Шестак.  
— Разом: 10.00 дол.  
Ч. 682: Др Остап Баран 5.00 дол.  
Ч. 685: З. Грицан, В. Наум, М. С.  
по 1-ому. — Разом: 3.00 дол.  
Ч. 703: Андрій і Емілія Ройов-  
ські 5.00 дол.  
Ч. 710: п. Никифорук 2.00 і по 1-  
ому: В. Абрамюк, О. Данилишин,  
М. Семчин, О. Галатин, А. Ясний,  
М. Береза, п. Підгаєцький, В. Сара-  
фітов. — Разом: 10.00 дол.  
Ч. 717: Михайло Барановський  
і Ярослав Тарнавський по два, а  
Я. Стрільбицький 1.00. — Разом 5.00  
дол.  
Ч. 720: Григорій Ярош 2.00 дол.  
Ч. 723: Б. Лотоцький де Велігост  
5 00 дол.

Ч. 724: А. Плаксіє 2.00 дол.  
Ч. 751: Максим Задойний 2.00.  
Ч. 756: Олег Цеплий 10.00 дол.  
Ч. 765: Андрій Дудра 2.00 дол.  
Ч. 766: Др. Олекса Олійник, Юрій  
Олійник і О. Школьник по два дол.  
— Разом: 6.00 дол.  
Ч. 768: В. Ю. Маєвський 2.00 дол.  
Ч. 769: Микола Пачовський 2.00.  
— по 1-ому: Ю. Луцький, О. Зинюк,  
І. Малиновський. — Разом 5.00 дол.  
Ч. 773: Торонто, Канада: по два:  
Леонід Яблонський, Тарас Витвиць-  
кий, Ковальчук, Роман Мусій, Леся  
Ковальчук, — а по 1-ому: Л. Тур-  
кевич, Дозя Дуркот, Ю. Мусій, Р.  
Тарновецький, В. Вігус. — Разом:  
15.00 дол.  
Ч. 774: Реставрант: Сітницький і  
Бардигула 5.00 дол., Гросерня: Р.  
Стець 5.00, — по три: Роман Гной,  
Брати Ромашки — Лікер-Штор, —  
Марія Олійник, Іван Караба 2.00,—  
а по 1-ому: Л. Варицький, І. Ти-  
шак, Богдан Поритко, Іван Зариць-  
кий. — Разом: 24.00 дол.

Ч. 792: Торонто, Канада: А. Ма-  
каруха 3.00 дол., — по два: В. Сол-  
тис, С. Івашко, а по 1-ому: М. Це-  
бенко, Ст. Дума, І. Грундзік. — Ра-  
зом: 10.00 дол.

Ч. 793: о. Ю. Габрусевич 3.00 дол.

Ч. 795: Онтеріо, Канада: Іван  
Белак 5.00 дол., Вол Горний і Ю.  
Борута по два, а Й. Парлетте 50 ц.  
— Разом: 9.50 дол.

Ч. 798: Канада: по 1-ому: Ольга  
Ясінська, Марія Ухач, Марія Гра-  
бовська, Анна Небожук. Разом 4.00.

Ч. 803: Канада, Ріжайна: по 1-  
ому: Др. В. Казимира, Др. П. Воро-  
бій, інж. Я. Скрипник, Г. Дадик і А.  
Топольницький. — Разом: 5.00 дол.

Ч. 804: Роман Клос і Василь  
Кметь по два, а Петро Борисюк  
1.00.— Разом: 5.00 дол.

Ч. 808: Др. Р. Романович 2.00 і  
по 1-ому: Ю. Бачинський, Р. За-  
яць, Ю. Твоздунин, Т. Терентяк, П.  
Салига, І. Скакальський, Д. Ярем-  
чук, Б. Сениськів, п. Кульчицький,  
— всі з Вінніпегу. — Разом: 11.00  
дол.

Ч. 810: П. Волосевич 2.00 дол.

Ч. 812: Т. Залеський 1.00 і по 50  
центів: М. Залеська і Л. Залеська,  
— всі з Торонта. — Разом: 2.00 дол.

Ч. 816: по 1-ому: Орест П., П.  
Шарко, В. Торчаківський, п. Дут-  
чак, а по 50 ц.: Янко, і Л. Колтунюк.  
— Разом: 5.00 дол.

Ч. 827: І. Джера 2.00 дол.

Ч. 850: нечитий 5.00 дол. К. Ан-  
друшко 3.00 дол., — по 1-ому: В.  
Захарків, В. Папіж, Анна Москаль.  
— Разом: 11.00 дол.

Ч. 860: по 1-ому: М. Андрушків,  
п. Тачалка, О. Таращук, В. Бара-  
гура. — Разом: 4.00 дол.

Кінчаючи звітування, Управа Братства „Броди-  
Лев” Інк. в Нью-Йорку висловлює Всім Вельмишанов-  
ним Збірщицям, Збірщикам і Всьому Щирожертвен-  
ному Українському Громадянству щире подяку за те,

що причинилися своєю працею і пожертвою в спов-  
ненні благородних діл для добра і слави нашої поне-  
вленої Ватківщини.

Звітодавець — *Пантелеймон Шуган*,  
книговедець Братства.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ БРАТСТВА „БРОДИ-ЛЕВ”!



## Усміхнись...

### ВЕЛИКИЙ СТРАХ

В таборі полонених йдуть різні дискусії на тему: „Що з нами буде?“ І, ось один з гарячих дискусантів висказує свій найбільший страх так: „Я найбільше боюся, щоб нас не узнали за піклінгів!“ (замість квіслінгів).

### КОРИСТАС З НАГОДИ

Біля намету таборових фотографів, стрільці кажуть собі робити пам'яткові знімки. Між ними один стає до знімки в уніформі німецького „гавптмана“ (капітана).

„Пощо ж то ти це робиш, коли ти ним ніколи не був?“ — питає один.

„А чому не може він собі на те дозволити, коли є нагода під час таборових „бефердерунгів“! — відповідає другий.

### СЕРІОЗНА ВІДПОВІДЬ

Стрілець, прочитавши листа з Америки, показує банкнот 10-ти долларовий і запитує свого побратима: „Друже, а ви не держуєте нічого з Америки?“...

... „Ані в моїй родині, ані в селі — дідів і жебраків не було, щоб їхали до „Гамерики“ — в нас були самі господарі!“ — твердо відповідає побратим.

### АБО... АБО... ?

Ранним ранком стрілець Іван звертається до свого сусіда, що побіч себе обидва сплять: „Д р у ж е, мені здається, що ви вкрали мій тютюн?“

„Або я злодій, — або я друг!“ — відрізав гостро сусід Іванові.

### „ІНТЕЛЕГЕНТНЕ ЗАПЕВНЕННЯ“...

На одному з таборових мітингів, розгарячкований промовець сказав:

„Я знаю з певних джерел, що нас насильно нікому не видадуть, лише перевезуть нас на другий контингент!“ — (мав сказати: континент).

### Р О З Ш У К И :

Пошукую Івана КРИЖАНІВСЬКОГО, уродженого 1927 р. в селі Бориниці, пов. Ходорів.

Хто б знав що про нього, прошу ласкаво написати на адресу:

Михайію Лопушанський  
20419 Carrie  
Detroit 34, Michigan, U. S. A.

## 106 First Avenue Infants and Children Wear

IN NEW YORK CITY

(між 6 - 7 вулицями)

п о р у з а є

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДИТЯЧИХ РІЧЕЙ  
і товарів на висилку для Рідних до Краю.

Все Вам потрібно на висилку в Україну  
чи на презенти в різних нагодах  
— купите у фірмі —

**ALMOHR CO.**

п о н а й д е ш е в ш и х ц і н а х

136 First Avenue New York 3, N. Y.

Tel.: OR 3-3510

105 St. Mark's Place New York 9, N. Y.

**UKRAINIAN RESTAURANT**

Where all Friends meet

Домашня смачна і здорова кухня. — Всякі напитки — вина — лікери — пиво (американські і імпортовані).

Свіжі українські вареники.

Солідна і швидка обслуга.

В л а с т и т е л і :

С. БАРДИГУЛА і М. СІТНИЦЬКИЙ

Tel.: GR 7-9171

## 10-ий ВІДДІЛ ОДВУ

в і т а є

БРАТСТВО „БРОДИ - ЛЕВ”  
те бажає йому гарних успіхів  
в корисній праці.

УПРАВА.

Нью-Йорк. 1960.



### ЗАМІСТЬ КВІТІВ

на могилу сл. п. *Д-ра Юліяна Грабови́за*, батька пластуна Григорія, члена 27-го куріня У.С.П. ім. Б. Хмельницького, складаємо 7.00 дол. на Фонд Вдів і Сиріт при Братстві „Броди-Лев” в Нью-Йорку.

За Курінну Команду:  
*Ігор Захарисевиз*,  
ст. пл. скоб і кур. писар.

### ЗАМІСТЬ КВІТІВ

на могилу сл. п. *Романа Савицького* складаємо 10.00 дол. на цілі Братства „Броди-Лев”.

*Роман і Ірена Стецури.*

### ЗАМІСТЬ КВІТІВ

на свіжу могилу сл. п. *д-ра Антона Гри́горо́виза*, учасника-сотника Українських Визвольних Змагань, складаю 15.00 дол. на цілі Братства „Броди-Лев”.

*Петро Войновський з родиною.*

### ЗАМІСТЬ КВІТІВ

на свіжу могилу сл. п. *Дмитра Куці́я* складаю 15.00 дол. на Фонд Охорони Воєнних Мо-гил при Братстві „Броди-Лев”.

*Роман Кобрин у Нью-Йорку.*

### НА ПРЕС - ФОНД ЗЛОЖИЛИ:

- 1) *Лев Стеткевиз* 10.00
- 2) *Др. Юрій Кушнір* 5.00
- 3) *Теодор Лешко* 3.00

- 4) *Роман Стець* 3.00
- 5) *Осип Янкевиз* 2.00
- 6) *Осип Длябога* 1.00

## КОМІТЕТ

### ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО - УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЬО ЙОРКУ

ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

в і т а є

## “БРОДИ-ЛЕВ”

як одного з найбільше здисциплінованих своїх членів

та висказує повне при́знання

за незвичайно корисну працю того братства в ділянці допомоги українським інвалідам, вдовам і сиротам та охорони воєнних могил, яке заслуговує на повну підтримку українського громадянства.



# **УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ**

*в і т а є*

*ВСІХ ЧИТАЧІВ ЖУРНАЛУ „БРОДИ - ЛЕВ”*

*та просить їх не забувати на його потреби.*

УККА є єдиною репрезентативною установою американських організованих українців, що веде широку діяльність серед американських політичних, суспільно - громадських, професійних та наукових кол.

УККА видає в англійській мові журнал „Український Квартальник” і двотижневик „Український Бюлетень”, а крім того англійськомовні книжкові видання. Тепер друкується в англійській мові праця про мартирологію українських церков та їх єрархів, духовенства і вірних. Підготовляється видання в англійській мові документальної великої історії російського імперіялізму. Хто оцінює вагу тієї праці, а крім того поважних досягтів в американському Конгресі, у поодиноких стейтових легіслатурах, і на університетах, той не відмовить гідної жертви на

## **УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД**

**ЩО Є ЄДИНОЮ БАЗОЮ ПРАЦІ УККА.**

**А д р е с а :**

**UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE, P. O. BOX 721,**

**CHURCH STREET STA.**

**NEW YORK 7, N. Y.**



НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ В ДНІ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ

**Б-ВУ "БРОДИ - ЛЕВ"**

в и с л о в л ю ю т ь

**БРАТИ СТАСЮКИ**

124 — 1st AVENUE, NEW YORK CITY

Tel.: GR 5-4090.

---

НАЙМУДРІША М У Д Р І С Т Ь — ЦЕ СКЛАДАТИ ГРОШІ,  
АБО ПОЗИЧАТИ — АЛЕ ТІЛЬКИ В СВОЇЙ

КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ

**"САМОПОМІЧ"**

98 Second Ave., New York 3, N. Y.

Tel.: GR 3-7310.

- Позички на догідні сплати.
- Позички на реальності до висоти 10,000 дол. на десять років.

Д и р е к ц і я .



## GENERAL PARCEL & TRAVEL CO., Inc.

141, 2nd AVENUE, NEW YORK 3, N. Y.

(між 8-ою та 9-ою вул.)

Одиноке в Нью Йорку українське бюро з ліцензією на висилку пакунків до всіх країн СССР. Усі витрати зв'язані з висилкою пакунків, включно з митом, оплачується тут, на місці. Ваші рідні і друзі одержать пакунок без ніякої доплати.

**ДОСТАВА ПАКУНКІВ ГАРАНТОВАНА НА 100 ВІДСОТКІВ.**

Маємо на складі великий вибір ШКІРИ — м'якої і твердої. ХУСТКИ — швейцарські, японські, аргентинські та інші. МАТЕРІЯЛИ вовняні, імпортовані і місцеві. ПОЛОТНА — ВСИПИ — ОКСАМИТИ — СТРУКСИ та ін. — МАШИНКИ для стриження та НОЖИЦІ. Також німецькі ДІЯМАНТИ в великому виборі для різання скла.

**ЦІНИ НИЗЬКІ.**

*Крамниця відкрита:*

ЩОДЕННО від 9-ої ранку до 9-ої вечора.

У НЕДІЛЮ від 10-ої ранку до 4-ої по пол.

ROMAN HANKEVYCH.

BEST WISHES

*from*

**Mr. GEORGE WOLYNETZ, Jr.**

**Mr. & Mrs. WALTER R. STECK**

**Mr. & Mrs. MICHAEL BRODIN**



100 Second Ave.

New York 3, N. Y.

*Compliments of*

**Mr. & Mrs. JOHN O. FLIS**

ATTORNEY AT LAW

**Mr. & Mrs. WALTER SYDORAK**

98 SECOND AVENUE

NEW YORK 3, N. Y.

ALgonquin 4-2260



*Щирі побажання*

**БРАТСТВО „БРОДИ - ЛЕВ”**

*п е р е д а є*

**УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРНЯ  
BRODY  
MEAT PRODUCTS, Inc.**

96 SECOND AVENUE

NEW YORK 3, N. Y.

GRamercy 5-5052

**БОГ І БАТЬКІВЩИНА !**

*В дні Зелених Свят, клонимо голови  
перед тінями Героїв, які віддали своє  
життя на жертівнику Нації, за Укра-  
їнську Самостійну Соборну Державу.  
Їхню пам'ять збережемо та німстимо  
їхню смерть.*

**Честь Україні!**

**Готов Боронити!**

**Осередок СУМА  
ім. ген. хор. Т. Чупринки  
в Нью Йорку**

**ОБИЛЬНИХ БОЖИХ ЛАСК**

**У ДАЛЬШІЙ КОРИСНІЙ ПРАЦІ**

**ДЛЯ ДОБРА І СЛАВИ**

**УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ**

*щ и р о б а ж а є*

**Д-р ВАСИЛЬ ВЕРЕШ**



*Tel.: AL 4-0888*

**Українська Універсальна Крамниця**

**Е К О**

**145 SECOND AVE., NEW YORK, N. Y.**

- ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА ГАЛЯНТЕРІЯ
- ПЕРФУМЕРІЯ
- КЕРАМІКА
- РІЗЬБА
- ВИШІВКИ
- ПОДАРУНКИ НА КОЖНУ НАГОДУ.

**OR 4-9576**

**ЦУКОРНЯ “ВЕСЕЛКА”**

**144 ДРУГА ЕВЕНЮ НЬО ЙОРК 3, Н. Й.**  
(рядом із Українським Народним Домом)

**П о р у ч а є :** Різномодні закуски, солодке пе-  
чиво, каву, чай, какао, молоко, різного роду  
содові води різних фірм, солодощі місцеві та  
імпортовані. — Морозиво знаної фірми  
Sealtest в багатьох смаках і різних величи-  
нах. — Часописи, журнали. — Цигарки, ци-  
гари, тютюн.



ORegon 7-8081

## ПОДІЛЛЯ

### СПІЛКА М'ЯСАРСЬКИХ ВИРОБІВ

Різні м'ясива найкращої якості, —  
Шинки власні, тутешні й імпортовані,  
— Ковбаси різних стилів і родів, а зокрема „Подільського Стилю” й т. зв.  
„Стрілецькі”, — Кишки, — Сальцесони, — Парівки, — Паштетівки, —  
Вуджений Карчок, — Вуджений Бочок, — Заяць.

103 AVE. "B" (betw. 6-7 St.),  
New York 9, N. Y.

Tel.: GR 7-9006

### СКОРА І БЕЗПЛАТНА ДОСТАВА

## J. & T. ROMASHKO Bros.

### ВИНА І ЛІКЕРИ

Імпортовані й американські

L. — 5245



178 EAST 7th ST. NEW YORK CITY  
(Bet. Ave. A & B).

ЛІЦЕНЗОВНЕ БЮРО ВИСІЛКИ ПАЧОК

## COSMOS

### Parcels Express Corporation

39—SECOND AVE., NEW YORK 3, N. Y.

Tel.: AL 4-5456

Гарантована і скоро висилка Пачок

- до всіх Республік ССР.,
- до Румунії,
- П. К. О. до Польщі,
- гроші до Краю.

У нас в магазині  
необхідні для висилки товари.

В. СТЕЦЬ

В. СУШКІВ

БРАТСТВУ „БРОДИ-ЛЕВ” Інк.  
в НЬЮ ЙОРКУ

щирі побажання великих успіхів  
у дальшій гуманній та  
харитативній праці

б а ж а ю т ь

Е. Куровицький і Ю. Бачинський

власники

### УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСАРНІ

## K. & B. MEAT MARKET, Inc.

128 — 1st AVENUE 166 AVENUE "B"  
Bet. 7th & 8th St. Bet. 10th & 11th St.  
Tel. GR 7-0314 Tel. CA 8-5590

NEW YORK 9, N. Y.



"Brody-Lew" Inc., Brotherhood  
of Relief for Ukrainian  
War-Invalids, Widows, Orphans  
and Care of War Graves.

The motto of the  
"Brody-Lew" is:  
"The wounded shall  
never be forgotten!"

*ЩИРИЙ ПРИВІТ ДЛЯ БРАТСТВА „БРОДИ - ЛЕВ”*

*ш л е*

## **У К Р А І Н С Ь К А   Д Р У К А Р Н Я**

**Р. КРУПКА і М. ПИРСЬКИЙ**

**В И К О Н У Є :**

- |                            |                   |
|----------------------------|-------------------|
| ● <i>візитівки, білети</i> | ● <i>газети</i>   |
| ● <i>афіші, летюжки</i>    | ● <i>брошури</i>  |
| ● <i>різні запрошення</i>  | ● <i>журнали</i>  |
| ● <i>фірмові листи</i>     | ● <i>книжки</i>   |
| ● <i>фірмові коверти</i>   | ● <i>словники</i> |

**UKRAINIAN-AMERICAN PRESS**

**114 St. Mark's Place, New York 9, N. Y.**

**Tel.: GR 3-0240**



Ім'я ВП. Збірщика .....